

KOMMUNISTISK POLITIK

'Rachel Corrie' er opkaldt efter den myrdede amerikanske Palæstina-aktivist

FRIHEDSFLOTILLEN PÅ VEJ TIL DET BELEJREDE GAZA

Nr. 11

14. årg.

2010

28. maj

-

11. juni

Støttepris 20 kr.

TEMA: Sæt VKO på porten!

- I monopolernes kløer s. 2 • VKO's kriseplan og arbejderklassens svar s. 3 •
- Arbejdsløse skal betale mest s. 4 • Retur til klassesamfundet s.7 •
- Et frontalangreb fra VKO s. 8 • I Europa protesteres s. 9 •
- Kræver massemobilisering s. 10 • Forbrugerfælden s. 11 •
- Gaza feber s. 12 • Leg med ilden s. 14 • Talibans forårsoffensiv s. 15 •
- Den onde cyklus gæld og krise s. 16 • DKP og 30ernes krise s. 19 •
- Tillid er godt s. 20 • Debat s. 22 • Hvor bliver toppen af? s. 24

I monopolernes kløer

KOMMUNISTISK POLITIK

VKO-regeringens 'Genopretningsplan', der er en ny social nedbrydningsplan, er skrevet med ført hånd. Det er Dansk Industri og arbejdskøbernes længe nærede våde drøm at trykke vilkårene for de arbejdsløse i bund for med det som skræmmebillede at sikre en lydig flok i dem, der allernådigst har arbejde, som de skal være taknemmelige for. Med andre ord: Den store 'dagpengereform', som hele det nyliberale slæng længe har fablet om i krogene, men ikke har kunnet få gennemført, som nu skal virkeliggøres.

Det er et tiltag, som er blåstemplet af monopolsammenlutningen EU, og allerede gennemført i en række andre europæiske lande, hvor blandt andet tyske arbejdere kæmpede hårdt imod forringelserne.

Til gengæld er det i mange af disse lande langt sværere at fyre folk. Den danske dagpengesystem, som på et tidspunkt dækkede syv års ledighed, skal nu halveres, og dermed fjernes også en af de sidste rester af den såkaldte nordiske eller danske velfærdsmode, og bunden fjernes under det såkaldte flexicurity-system, som gør det let for arbejdskøberne at ansætte og fyre folk, og til gengæld lader samfundet betale for en vis sikkerhed ved arbejdsløshed, også langvarig arbejdsløshed.

Det er nu to år siden, den økonomiske verdenskrise for alvor slap løs, og masser af arbejdere især i den private sektor har nu været arbejdsløse i hen ved to år, ikke mindst bygningsarbejdere. Og massefyringerne er ikke ophørt, mens danske arbejdspladser i tusindvis er flyttet til lavtlønslande. Og det er netop nu, hvor der er brug for langtidssikringen mod arbejdsløshed, at dette sociale net rives væk ifølge VKO's plan. Det vil dømme tusinder af langtidsledige nu, og mange flere i de kommende år, til at gå fra hus og hjem og anden social katastrofe. Mange par med to indtægter vil ved den enes arbejdsløshed blive dømt ude, fordi de skal leve af den enes indtægt, fordi den arbejdsløse ikke vil være berettiget til bistandshjælp.

Også det er blandt de 'reformer' VKO-regeringen har fået gennemført, mens den socialdemokratiske fagtop samarbejdede og sov.

VKO's genopretningsplan vil ikke få landet ud af krisen, men derimod forlænge den depressions- og stilstandsfasen, den og landet nu befinder sig i. Der er ingen incitamenter til stimulering af økonomien. Det er ren nedskæring – og arbejderne og de fattigste betaler.

Hovedoverskrifterne er - som måske nu bekendt - følgende:

Dagpengeperioden halveres fra fire til to år.

Forhøjelse af grænsen for topskat udskydes til 2014.

Loft over fradrag for faglige kontingenter på 3.000 kroner.

Loft over børnepenge på 30.000 kroner

Ulandsbistanden fastholdes på 2010-niveau..

Nye gebyrer på udlændingeområdet for 82 millioner kroner.

Besparelser på tolkebistand for 15 millioner kroner.

Det lyder som et katalog over krav fra Dansk Folkeparti, som alle er imødekommet, og det er det også.

Det er monopolerne, der sætter den politiske dagsorden. Bag de anonyme og ansigtsløse facader står bestemte kapitalinteresser, der alle har navne, selvom de sjældent kommer frem.

Det er sådan kapitalismen af i dag ser ud. Monopolerne har udstrakt deres fangarme ikke bare til regeringskontorerne, men ned i alle samfundets celler. Det er ikke bare skibsrederen, der kan få Danmark i krig. Også andre store monopoler får afgørende indflydelse på centrale sider af samfundslivet. Et af de seneste eksempler er Novo Nordisk, der med en check på 885 millioner kroner her købt sig til styring af forskning på Københavns Universitet med oprettelsen af et center, der tilfældigvis skal forske i diabetes. En af centerlederne kommer fra Novo Nordisk som vicedirektør og forskningsleder, og han tager 20 Novo-medarbejdere med sig til en ny universitetsforsknings-enhed!

På samme måde er politikere og politiske partier opkøbt. Det groteske Liberal Alliance, der igen spås en fremtid, fordi kapitalen har brug for det i sin 'genopretnings'-nedskæringsoffensiv er drevet frem af Saxo Bank.

På den måde er nationen og vi alle havnet i monopolernes kløer.

Redaktionen 25. maj 2010

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 04.06.10

VKO's kriseplan og arbejderklassens svar

VKO-regeringen har fremlagt sin plan for at lade arbejderne, de arbejdsløse, pensionister og studerende – kort sagt det store flertal – betale for den krise, som dens nyliberale politik, støtte til banker og monopoler og skattelettelser til de rige har ført landet ud i. Recepten er at slagte tilkæmpede velfærdsrettigheder i et generalangreb på den offentlige sektor.

Med et pennestrøg skal alle overførselsindkomster fastfryses for de kommende to år. Det betyder en dramatisk reallønssænkning for alle, og en umulig livssituation for meget store grupper, herunder studerende, hvor SU'en halter håbløst bagefter pris- og lønudviklingen. Også de øvrige overførselsindkomster sækker automatisk bagud, bestemt af lovgivning.

Planen betyder voldsomme besparelser i den offentlige sektor, først og fremmest i kommunerne, hvor serviceniveauet presses yderligere nedad. Den vil samtidig betyde massefyringer. 8000 skolelærere står til at miste jobbet sammen med tusinder af andre nyttige samfundsborgere.

”Alle” skal være med til at betale for krisen, siger regeringen, der lader de rige slippe ved simpelthen at udskyde nogle lovede gaver.

- Med regeringens og Overdanmarks kriseplan har vi fået den ene af tre kriseplaner præsenteret. Den nyliberale borgerlige plan går simpelthen ud på at lade det store flertal betale. Den har ingen skrumpel ved at sende store grupper ud i regulær elendighed, siger Troels Riis Larsen, talsmand for Arbejderpartiet Kommunisterne.

- Den er forhåndssikkert et flertal af VK's faste partner i Dansk Folkeparti. VKO har den frækhed at påstå, at nedskæringerne er et EU-diktat. Det er usandt, for Danmark sagde nej til euroen og ØMU'ens tredje fase, og derfor kan EU ikke diktere sådanne nedskæringer.

- Det kaldes en genopretningsplan, men det er en nedbrydningsplan af resterne af den nordiske velfærdsmodel og en cementering af EU's discountmodel.

- Skal man blive i regeringens sprogbrug, må man spørge, hvem der har gjort 'genopretning' nødvendig. Hvem der har ført Danmark ud i den nuværende krise, som andre skal betale for. Det er regeringen og EU's nyliberale politik og bankernes, spekulanternes og monopolernes hærgen, som har

fået milliarder og atter milliarder til at fortsætte – på arbejderne og det store flertals bekostning. Det første lille skridt mod en genopretning er at sætte VKO på porten for altid, siger APK's talsmand.

Forleden præsenterede S og SF deres modspil til regeringsplanen. Den vil blandt andet have, at alle skal arbejde en time mere om ugen. De erklærer, at 'vi skal arbejde os ud af krisen', og at alle skal betale, rig som fattig. Derfor vil de indføre en behersket millionærskat, der ikke engang inddrager de superriges gevinster. Samtidig afviser S-SF de mest dramatiske nedskæringer i den offentlige sektor og vil sætte nye offentlige aktiviteter i gang.

- Ja, det er den 'anden vej ud af krisen',

den socialdemokratiske vej, klasse-samarbejdsmodellen, siger Troels Riis Larsen.

- 'Vi er alle i samme båd', derfor skal alle betale, uanset hvem ansvaret for krisen. Men de riges bidrag er symbolsk, mens forhøjelsen af arbejdstiden er reel. S-SF har ikke opdaget, at de rige ikke er om bord på den synkende skude, men er fløjet af sted i deres privatfly og griner med jetsettet.

- Der findes imidlertid en tredje vej ud af krisen, arbejderklassens vej, understreger Troels:

- Det er at tvinge de rige, der har skabt krisen, til også at betale for den. Det er under den parole, de græske arbejdere og hele landet generalstrejker og demonstrerer, de tyske arbejdere forbereder protester, og som de franske, spanske og portugisiske arbejdere har taget til sig, også i lande, der regeres af socialdemokratiske partier.

- Det betyder et brud med både den borgerlige og socialdemokratiske krisepolitik, som reelt begge er EU-tilpasningsplaner, og at arbejderklassen og den brede befolkning opstiller deres egne krav for at sikre velfærd til alle og imødegå nedskæringer og forværringer af løn- og arbejdsforhold og af levevilkårene generelt.

Det er en vej, der vil sætte VKO på porten uden at give grønt lys til en S-SF-regerings planer.

Troels Riis Larsen tilføjer:

- Afvisning af VKO-regeringens felttog mod det offentlige kræver en massiv mobilisering, ikke bare af de offentligt ansatte, men af hele befolkningen fra nu af, med demonstrationer, protester og militante aktioner i forskellige sektorer. Meget af nedskæringslaget skal stå omkring de kommunale budgetter. Tiden er kommet til at slå dem tilbage.

Pressemeddelelse fra APK ved offentliggørelsen af første udkast til 'Genopretningsplanen'

VKO: Løgnere og løftebrydere

Arbejdsløse skal betale mest for krig og boomfest

VKO's krisepakke sætter et nyt lavpunkt for Danmarks fattigste, mens pengene fortsat ruller til banker og kanoner

Regeringen har timet deres krisepakke perfekt op til Folketingets sommerferie. Selvom aftalen allerede bliver indgået hen over pinsedagene uden antydning af demokratisk diskussion, vil den rigtige vedtagelse og gennemførelsen blive delt op i mindre bidder. Første del handler om en målsætning for de årlige forhandlinger med kommunerne, næste del handler om Finansloven, og sidste skridt om de kommende overenskomstforhandlinger. Som regeringen skriver i oplægget:

"Samtidig ventes de offentlige lønstigninger, som skal aftales næste år, at blive meget moderate. Ligesom på det private arbejdsmarked, hvor der er aftalt historisk lave lønstigninger..."

Planen skal udmøntes ved fastsættelsen af rammerne for kommunernes og regionernes økonomi til juni og i forbindelse med de kommende års finanslove."

Regeringen vil spare 24 mia. i de kom-

Billede fra en protest demonstration mod VKO regeringens "velfærdsudspil" i 2006.

mende tre år, hvoraf mere end halvdelen skal indløses gennem nulvækst – det vil sige dramatiske nedskæringer – i kommunerne. Beløbet er udregnet med udgangspunkt i et krav fra EU, som i virkeligheden slet ikke er et krav, men en henstilling, som Danmark slet ikke har modtaget endnu. Men som det antages vil komme i løbet af efteråret, og derfor hypotetisk er anslået at blive en

henstilling om reducere af de offentlige udgifter svarende til 0,5 % af bruttonationalproduktet (BNP).

Forvirret? EU kommer altid med en henstilling om at reducere et offentligt underskud ved hjælp af besparelser, men årsagen til, at regeringen gør en dyd ud af, at nedskæringer gennemføres for at føje EU's retningslinjer, er udelukkende signalpolitik til en indenrigspolitisk dagsorden. Dels ønsker regeringen at fremstå som de mest troværdige EU-tilhængere, dels har den hele tiden placeret så meget som muligt af skylden for krisen og de borgerlige tiltag uden for Danmark.

At kalde en pakke, der skærer ned, for 'genopretning', kan så føjes til den lange række af nysproglige vendinger, regeringen omgiver sig med. Reformer er som bekendt konsekvente tilbageskridt. Om tal-præsentationen kan det tilføjes, at investeringer altid regnes sammen til et flot samlet beløb, uanset om det virkeligheden handler om en mindre årlig budgetudvidelse. Nu hvor det handler om besparelser, er det lige modsat.

Fra 'alle på overførsel' ...

Centralt i regeringens udspil til krisepakken var i første omgang en såkaldt suspension af satspuljeforliget. Forslaget gik på at fastfryse samtlige overførselsindkomster på 2010-niveau frem til 2012:

"Den omfatter alle de ydelser, der reguleres efter principperne i satsreguleringsloven, herunder folkepension, dagpenge, efterløn, kontanthjælp, fleksydelse og barseldagpenge samt ydelser, der reguleres efter andre principper, herunder SU og børnefamilieydelse."

Også overførsler, som fastsættes ud fra beløbsgrænser m.v., herunder boligstøtte og friplads i daginstitution, omfattes af suspensionen."

Det ville betyde en anslået besparelse for hvert år på 6,3 mia. kr.. Men det snedige ved denne type besparelser er, at det nye lavere niveau jo fremdeles vil

DKU: Sådan er kapitalismen

VKOs genopretningsplan er klassisk kapitalistisk krisepolitik. Lige så sikkert som at kriserne kommer, lige så sikkert er det, at det er arbejderklassen og de brede lag i befolkningen, der skal betale regningen for kapitalens profitjagt.

Dem, der allerede har betalt en stor pris for krisen, bliver nu straffet for kapitalens og dens politikeres manglende evne til at skabe arbejde og fremgang for den brede befolkning.

Der er en måde vi kan stoppe Lars og Pia's krisepolitik: Det er ved at lave så meget larm og ballade, at VKO regeringen vælter.

I Grækenland fortsætter strejkekampen mod den EU-dikterede nedskæringsplan, og over hele Europa er der planlagt demonstrationer og strejker som svar på krisepleanerne.

Kampens vej er den eneste vej, og vi må sammen med den europæiske ungdom og arbejderklasse sætte alle kræfter ind på at stoppe de asociale nedskærings- og krisepleaner.

**Vi nægter at betale jeres krise!
Vi vil have arbejde, uddannelse,
velfærd og fred!**

DKU, 25. maj 2010

betyde en årlig besparelse på ca. 6 mia. kr., alt efter hvor mange der er tale om på overførsel. For regeringen ikke har tænkt sig at løfte overførselsindkomsterne tilbage med de manglende procentpoint ved udløbet af krisepakken.

Et brud med satspuljeforliget ville normalt ikke gennemføres uden et forudgående folketingsvalg. Det kan være baggrunden for vendingen under forhandlingerne med Pia Kjærsgård og hendes fremmed- og fagforeningsfjendske flok, der betød, at fokus blev flyttet fra overførselsindkomsterne som helhed, til at det endte med at blive de arbejdsløse og dagpengene, der skal holde for.

Modstanden mod regeringsplanen var massiv både i befolkningen og i den parlamentariske opposition. Det kan være, at det var det, der fik regeringen til i stedet at følge Dansk Folkepartis forslag om en 'dagpengereform', så pensioner og nogle andre overførselsindkomster friholdes fra stoppet.

Løftebryderne i regeringen og Dansk Folkeparti havde ellers tidligere erklæret, at der ikke ville blive rørt ved dagpengene, og f.eks. De Radikales hede ønske om en dagpengereform efter EU's nyliberale mønster er indtil nu blevet afvist. Nu gennemføres den af VKO, mens den parlamentariske 'opposition' splittes.

... til 'lad de arbejdsløse betale'

Det kan heller ikke afvises, at VK-udspillet var taktisk, og at de enkelte aktørers roller var udregnet på forhånd sammen med den store finale: den indtil nu urørlige dagpengereform, der betyder en halvering af dagpengeperioden fra fire til to år.

Det er de arbejdsløse, der kommer til at betale en meget stor del af regningen for de riges gilde i de mange og lange år med VKO.

Perioden, hvor man er i arbejde for at optjene retten til dagpenge, samtidig med man betaler for medlemskab af en a-kasse, forlænges til et helt år.

Der indføres samtidig et loft for skattefradraget for alle kontingenter til fagforening og A-kasse på 3.000 kr. årligt.

Hvor den fremmedfjendske karakter af VKO-regeringen er blevet understreget

af ikke mindre end 15 stramninger af udlændingeloven siden 2001, er også dens arbejder- og fagforeningsfjendtlige karakter blevet stadig mere påfaldende, med planen for at lade de arbejdsløse betale en stor del af gildet som en foreløbig kulmination. Den er samtidig igen udtalt ungdomsfjendsk: Det er unge og børnefamilier, der hårdest vil mærke stramninger og nedskæringer.

Mens den økonomiske krise har sendt hele virksomhedsgrene ud i arbejdsløshed (og en stor del af produktionen til lavtlønslande) og VKO har lagt op til massefyringer i den offentlige sektor, startende med omfattende fyringer på hospitalerne, skal de forsikrede arbejdsløse nu fratages en tilkæmpet rettighed og kan overflyttes til bistand og dennes sociale armod efter to år uden arbejde. Krisens første ofre fra 2008 og 2009 vil blive ofret igen, for at krisens økonomiske og politiske bagmænd – hvoriblandt VKO indtager en prominent plads – fortsætter deres søde liv uantastet. Løgnerne og løftebryderne sikrer sig både straffrihed og stadig

store skattefrihed ved at skyde skylden for krisen på ofrene for den.

Og muligheden for på et senere tidspunkt at udvide betalingen af regningen til samtlige på overførsel eksisterer stadigvæk.

Genopretning af dansk økonomi – eller hvad?

VKO-planen hedder officielt "*Aftale om genopretning af dansk økonomi*".

Den erklærer officielt, at Danmark nu er på vej opad, at krisen er ved at være overvundet. Nedskæringsplanen indledes med følgende optimistiske ord:

"Danmark er nu kommet fri af den nedgang, som fulgte efter finanskrisen i 2008. Den økonomiske aktivitet er øget. Og ledigheden vurderes nu at ville stige 25.000 personer mindre i år end ventet.

Men i kølvandet på krisen er de offentlige overskud vendt til underskud. Alene i år skønnes et underskud på

Militær og krig dræner kassen

Krigene i Afghanistan og Irak har indtil nu kostet Danmark langt mere end en milliard kroner om året til militært isenkram, transport af soldater og løn til efterhånden titusindvis af fortrinsvis unge mennesker. Hertil kommer hospitalsudgifter, pensioner og begravelses-omkostninger.

Krigens omkostninger er et gigantisk møllehjul om halsen på samfundet.

Dette er et vigtigt aspekt ved den forbrydelse mod Afghanistans og Iraks folk, som krigen er. Samtidig med at disse lande bliver lagt i grus, underminerer krigen både de krigsførende nationers økonomi og reducerer deres arbejdsstyrke dramatisk.

Krigen fører dag for dag de krigsførende nationer længere ud i gældsumpen og gør dem til gældsslaver, samtidig med den udsuger og dræner de unge generationer og dermed yderligere reducerer landenes evne til at føre en selvstændig økonomisk politik.

Den danske regering har tit pralet med, at bidraget af fodfolk fra Dan-

mark var et af de forholdsmæssigt største i terrorkrigene. De økonomiske spørgsmål ved krigen er derfor et særligt betændt og råddent punkt, som stort set ingen i det danske folketing ønsker til diskussion.

Hvad koster krigen i liv, årsværk og i kroner, og hvem skal betale?

De spørgsmål er ikke blevet mindre påtrængende, som dagene blev forvandet til uger og år, og snart årtier.

De oprindelige begrundelser for at starte terrorkrigene har for længst fortonet sig. Men det står efterhånden klart, at det, der fra begyndelsen var et imperialistisk røvertogt med en forestilling om hurtig gevinst, ikke mindst i olie, er blevet til løn som forskyldt til de involverede stormagter og lakajer.

Der er hverken udsigt til sejr eller varige økonomiske, geopolitiske eller strategiske gevinster.

Profitørerne er udelukkende de virksomheder, der tjener penge på våben, de ansatte professionelle soldater og dem, der har lånt pengene til de krigsførende nationer.

knap 90 mia. kr. Det er konsekvensen af faldet i den private beskæftigelse samt den resolute og meget ekspansive krisepolitik.

Samtidig er den globale finansielle og økonomiske krise afløst af risiko for en offentlig gældskrise, hvilket den seneste uro på de finansielle markeder i Europa vidner om. Der er nu stort fokus på, at landene fører en ansvarlig økonomisk politik. Og stort set alle lande skal i gang med den nødvendige genopretning af de offentlige finanser.

Regeringen og Dansk Folkeparti er derfor enige om, at det er nødvendigt at påbegynde genopretningen af den offentlige økonomi i 2011. Udskydes den nødvendige tilpasning af de offentlige udgifter og indtægter til et senere tidspunkt, vil regningen blive større, og dansk økonomi vil blive udsat for uønskede risici."

Det forstås nok, at regeringen og O har styr på det hele. Det hele går efter planen, og har gjort det lige siden før og efter krisen.

Og at arbejdsløshedstallene for en kort periode ikke stiger så dramatisk som forventet, bliver til en hel lille optur. Det forandrer ikke at indholdet er, at de arbejdsløshedsramte også bliver dem, der yderligere skal holde hårdt for, når krisen skal betales, og når at blive straffet mange gange for en økonomisk krise, de ikke har noget ansvar for. Og prisen er høj: fattigdom og ødelagte tilværelser for rigtig mange.

Som ved tidligere kriser kan man ikke nødvendigvis bruge arbejdsløshedstal fra de første år i en økonomisk depression til en vurdering af krisens udvikling uden samtidig at kende antallet af mistede arbejdspladser. Dette fordi der i Danmark og andre boom-økonomier med stærk spekulation i en

årrække i dette århundredes første årti har arbejdet mange tusinder immigrantarbejdere i mange forskellige brancher. Disse grupper vil ikke fremgå af de danske statistikker over arbejdsløse, da de i stort omfang er rejst igen. Samtidig er en større del af danske arbejdere end tidligere ikke med i a-kasser. Det gælder især den danske ungdom, der er særligt hårdt ramt af mangel på uddannelsespladser, og de optræder derfor ikke direkte i statistikkerne.

Som altid roser også den ny VKO-plan sig selv for ansvarlighed. Danmark går mod lysere tider, krisen er snart overvundet, hvis blot nogle – og ganske særligt de arbejdsløse (der vel i grunden selv er skyld i deres arbejdsløshed) – spænder livremmen betragteligt ind.

Men VKO-planen vil ikke få Danmark ud af den økonomiske krises og recessionens greb. Den nyliberale medicin vil simpelthen forlænge sygdommen. Opturen udebliver, og depressionen kan gå hen og blive kronisk, mens de fattigste i Danmark og de, som er hårdest ramte af krisen, får lov til at bløde.

I sidste uge rejste der sig en massiv protest mod, hvad der da var kendt af 'Genopretningsplanen', på et landsmøde med tusinder af offentligt ansatte tillidsfolk som deltagere. FOA og andre fagforeninger planlægger en tillidsmandsdemonstration imod nedskæringer på folketingets sidste dag den 2. juni.

Men det er langt fra nok til at bremse dette kriseangreb, som også er et angreb på fagbevægelsen som sådan. Denne samling af offentligt ansatte må udstrækkes til at omfatte ansatte i det private, arbejdsløse og studerende. Den må udvikles til en virkelig folkebevægelse, stærk nok til at sætte VKO og hele dets regime på porten.

Et uddrag af økonom
Henrik Herløv Lunds
kritiske analyse af VKO-
planen

Er de borgerlige med arbejdsgiverne bag på vej tilbage til klassesamfundet?

Det spørgsmål må man stille på baggrund af regeringens nyligt fremlagte samlede spareplan, kaldet "Genopretningspakken". Planen er et åbent slag i ansigtet på arbejderbevægelsen. Regeringen vil som bekendt spare 24 mia. kr. frem til 2013.

Godt 10,5 mia. kr. heraf skal hentes på overførselsindkomster og ved at undlade at regulere skattefradrag op med lønudviklingen de to næste år. Her er det entydigt de svagest stillede uden for arbejdsmarkedet, som kommer til at betale regningen med langt de større forringelser i forhold til indkomst.

De resterende godt 13,5 mia. kr. hentes ved at suspendere al realvækst i de offentlige udgifter frem til og med 2013, uanset at der bliver flere ældre og stigende behov navnlig på det sociale område, hvilket netop kræver en realvækst årligt på mellem 0,9 og 1,3 pct. Oven heri skal kommunerne yderligere spare 4 mia. på børnepasning og folkeskole (samt ældrepleje) for at skaffe plads til en begrænset stigning i sundhedsudgifterne. Også dette vender den tunge ende nedad, for det er den almindelige lønmodtager og især de svage grupper med det store træk på offentlige ydelser, som vil få dem beskåret.

Samtidig forringes velfærdens kvalitet og serviceniveauet yderligere, og hermed gives (bevidst) yderligere næring til opvæksten af privatleveret betalingsvelfærd for de velhavende. For de offentligt ansatte bliver det naturligvis entydigt et kæmpetilbageslag med omfattende personalebesparelser og givet ikke uden fyringer i betydeligt omfang.

VK's tidligere projekt under Fogh med en nyliberalistisk drejning af den danske samfunds- og velfærdsmodel får hermed en tand til med en klarere borgerlig klassepolitik, der gennem skærpelse af uligheden, tilbagerulningen af velfærden og den offentlige sektor og yderligere turbo på privatisering peger frem mod genindførelse af et mere rendyrket klassesdelt samfund.

På vej tilbage til klassesamfundet?

Ikke regning for krisen – men for VKO's politik

Det er for det første og ganske afgørende ikke korrekt, når det i ”Genopretningspakken” og af regeringen fremlægges som en regning for krisen, der nu skal betales.

Det er i nok så høj grad en regning for VK-regeringens og VKO-flertallets fejlagtige økonomiske politik. Det store statsunderskud i 2010, som tjener som anledning til at gennemføre en massiv tilbagerulning af velfærdsstatens fordelingspolitik og ydelser, kan nemlig for en afgørende dels vedkommende henføres til regeringens ufinansierede og underfinansierede skattelettelser.

For det første gav VK sammen med Dansk Folkeparti op til valget i 2007 skattelettelser på 10 mia. kr. samtidig med, at der i 2015-planen var et hul på 14 mia. kr. Skattelettelserne var altså reelt ikke finansierede. Og for andet var næste runde skattelettelser fra skattereformen i 2009 underfinansierede, idet reformens skattelettelser kommer hurtigt og finansieringen først efterhånden (hvis den da kommer, idet der heri bl.a. indgår uhyre tvivlsomme dynamiske effekter). Konsekvensen er, at der frem til og med 2012 mangler i alt op mod 30 mia. kr. i statskassen oven i de manglende 10 mia. kr. fra 2010 samtidig med, at det tager ganske mange år efter 2012, før statskassen har fået pengene ind igen.

Det store underskud i de offentlige finanser i disse år, som tjener som angivelig begrundelse for ”Genopretningspakken” besparelser, er således i betydelig udstrækning regeringens eget værk, og dermed er det således regeringens u- eller underfinansierede skattelettelser, som er med til at bringe Danmark over EU's konvergenskrav om højst 3 pct. statsunderskud.

Havde skattelettelserne ikke været givet, ville der i 2011 ikke være et forventet statsunderskud på 79 mia. kr., men godt 30 mia. mindre og dermed nede på omkring de 50 mia. kr., som er grænsen i EU's konvergenskrav.

Der har således reelt ikke været råd til VK's skattelettelser – det er tværtimod dem, som har været med til at køre de offentlige finanser i afgrunden.

Derfor må den logiske konsekvens være, at det er disse u- og underfinansierede skattelettelser, som skal tilbagesendes, i stedet for at lade de svageste og økonomisk dårligst stillede betale regningen.

Og her må det naturligvis indgå i denne tilbagerulning, at VKO's såkaldte ”rødvinsreform” jo gav langt de største lempelser til de højeste indkomster i kraft af vægten på at nedsætte skatten i toppen.

Fordrejning af konvergenskrav

Hermed er vi for det andet meget apropos ved den anden begrundelse fra regeringen, som netop er EU's konvergenskrav. Regeringen har valgt at fremstille denne underskudsproblematik meget bombastisk a la den græske gældskrise og har fremstillet EU-kravene som kategoriske og ubøjelige, der kun kan indfries gennem besparelser.

Ingen af delene er korrekt. Danmark er for det første på ingen måde ude i økonomisk uføre som Grækenland og Portugal, men er tværtimod duks i EU. Statsunderskud og statsgæld er langt mindre i Danmark end i de øvrige EU-lande, og EU-kravene til konsolidering af dansk økonomi er også de laveste i EU.

For det andet er EU's konvergenskrav ikke ubøjelige. Tyskland og Frankrig bøjede dem i 2005, og hele EU suspenderede dem de facto under krisen. Her gælder naturligvis, at jo bedre økonomien i Danmark er relativt set, jo større rum for forhandling om og egen indflydelse på udmøntningen af kravene bør der være. Endelig er det slet ikke korrekt, at kun en sparestrategi kan indfri EU's økonomiske krav. Det, som først og fremmest vil interessere EU, er den langsigtede, strukturelle holdbarhed i de offentlige finanser i Danmark. Og her er der ikke en, men hele tre veje: regeringens sparestrategi, den nyliberale strategi med arbejdsmarkedsreformer og endelig en vækststrategi.

Vil koste 30.000 jobbet

Den del af ”Genopretningspakken”, som direkte vil få konsekvenser for

offentlig velfærdsservice, består i de allerede tidligere offentliggjorte besparelser på offentligt forbrug til serviceydelser på i alt 13,5 mia. kr. frem til 2013. VK vil som bekendt her indføre nulvækst fra 2011 til 2013 samt herudover omprioritere 10 mia. kr. fra stat og kommuner til sundhedsvæsenet, heraf 4 mia. kr. fra kommunerne. Spørgsmålet om, hvorvidt denne del af velfærden forringes, er tæt knyttet til spørgsmålet om, hvorledes offentlig beskæftigelse vil udvikle sig som følge af genopretningspakken. Velfærdens serviceniveau i betydningen standard pr. bruger forringes nemlig, hvis pakken medfører, at der bliver færre offentligt ansatte pr. bruger og dermed mindre tid pr. bruger.

VK-regeringen anfører i genopretningspakken, at krisen er ved at være ovre: ”Der er klare tegn på, at dansk økonomi er kommet fri af den nedgang i tillid, efterspørgsel og produktion, som fulgte i kølvandet på finanskrisen i 2008.”

Det er rigtigt, at vi de seneste måneder har set en opbremsning i ledighedsudviklingen og en bedring i de økonomiske indikatorer for forbrug, ejendomsmarkeds og eksport. Men de vigtigste eksportmarkeder for dansk erhvervsliv ligger i det øvrige EU, og her vil gældskrisen i Sydeuropa ramme hårdt. For gennemføres de finanspolitiske stramninger, som EU har lagt op til, vil det for EU som helhed medføre, at væksten bliver en procent lavere. Også dansk økonomi vil blive ramt hårdt af stramningerne, som vil koste op til en halv procent af den økonomiske vækst her og dermed arbejdspladser.

Og oveni vil den danske regeringens egen ”Genopretningspakke” koste op til 30.000 arbejdspladser i Danmark.

”Genopretningspakken” risikerer således på trods af regeringens massive udpumpning af skattelettelser i 2009 og 2010 at genoprette arbejdsløshedsstigningen i 2011 og fastholde en vedvarende høj arbejdsløshed i perioden 2011 til 2013.

Forkortet og forsynet med mellemoverskrifter af Kommunistisk Politik

Et frontalangreb på de ledige og fagbevægelsen

Af Fagligt ansvar

- Det er rystende, at regeringen og Dansk Folkeparti vil lade de ledige betale for deres uansvarlige økonomiske politik, siger formanden for Dansk Metal Horsens, Bjarne Sørensen. Fagligt Ansvar opfordrer fagtoppen til at stille sig i spidsen for modstanden

- Det er helt uacceptabelt, at de, som uden egen skyld er ledige, nu skal betale festen. Først afsporer man dansk økonomi og giver skattelettelse til de rigeste, samtidig gør man intet for at skaffe arbejdspladser. Og nu skal de ledige så betale, siger Bjarne Sørensen.

I Metal Horsens var ledigheden nede på en halv procent før krisen, den er nu på 11 procent.

- Vores ledige har ikke valgt at blive smidt gaden. De står nu i en situation, hvor de først fik halveret deres indtægt og nu kan se frem til den økonomiske afgrund uden noget forsørgelsesgrundlag. De bliver sendt i frit fald, uden

nogen muligheder for at kunne reagere, siger han.

Aftalebrud

- Halveringen af dagpengeperioden er et klokkeklart løftebrud, på samme niveau som Nyrups om efterlønnen. Regeringen har sagt, at der ikke blev forringet i dagpengeperioden, siger Bjarne Sørensen.

- Det bryder grundlæggende med den danske model og den 'flexicurity', vi bryster os så meget af. Man sparker benene væk under den tryghed, som skulle være forudsætningen for, at det er let at fyre. Og de, der har betalt til a-kasserne, kan se værdien af deres forsikring halveret med et hug, siger han.

- Forliget med Dansk Folkeparti er et frontalt angreb på fagbevægelsen. Det er helt entydigt, hvem der skal betale festen. Ud over halveringen af dagpengene så beskæres fradraget til fagforeningskontingentet. Det er et ideologisk angreb, og vi forventer og kræver, at fagbevægelsens top nu reagerer og går i spidsen for protesterne, så forslaget bliver taget af bordet, før blækket er tørt, siger Bjarne Sørensen.

Rejs bevægelse

Fagligt Ansvar opfordrer forbundsledelserne til at sætte sig i spidsen for kampen for at forhindre dagpengeforringelserne.

- Vi opfordrer forbundsledelserne til at sætte ind med en samlet kamp og rejse en bevægelse mod det her siger Anders Olesen, Fagligt Ansvars sekretariat.

Han er også formand for Byggefagernes Samvirke i København, som netop har præsenteret en investeringsplan, som giver det samme i statskassen som det, de arbejdsløse nu skal bløde.

- Det er fuldstændig grotesk at tro, at man kan løse økonomiske problemer ved at beskære dem, som står svagest. Det er samfundets ansvar, at der er så mange ledige, vi har fremlagt en plan, som på en gang skaffer job til 20.000, gavner klimaet og skaffer seks milliarder kr. i statskassen, penge, som man nu vil hente fra dem, der har for lidt, siger Anders Olesen.

- Vi har i fagbevægelsen peget på andre veje, hvor vi kan vokse os ud af krisen. Det har bare ikke interesseret den her regering, de vil ikke bruge dem, siger han. *(brink)*

FOA: Det er kort og godt asocialt

Det er det værste tænkelige tidspunkt, politikerne går ud og skærer i dagpengene på, mener FOA.

I en situation med stigende ledighed er en kortere dagpengeperiode det allersidste, der er brug for. Hullerne i sikkerhedsnettet for de svageste bliver nu dobbelt så store, og det står klart for alle, at konsekvensen er, at mange personer og familier vil miste eksistensgrundlaget.

"Det er asocialt – det rammer de allersvageste. Det skaber klart større ulighed. Jeg tror, at det er det mest asociale forslag, vi har set siden 2001. Der vil være mange, der kommer drastisk i klemme af den kortere periode," mener forbundsformand Dennis Kristensen fra FOA.

Han stiller sig også uforstående over for, at Dansk Folkeparti for tre uger

siden i Folketinget skarpt kritiserede forslaget om at skære i dagpengene; nu er partiet ophavsmand til nedskæringerne.

FOA frygter, at dagpenge-nedskæringen også rammer hårdt blandt offentligt ansatte.

"Vi har set, at sygehusene har nedlagt op mod 2.000 stillinger i dette halvår. Kommunerne er i dag i gang med nye fyringsrunder, efter at mange af dem har genåbnet budgetterne.

Selvfølgelig vil der være en række offentligt ansatte, der kommer slemt i klemme," siger Dennis Kristensen.

I dag har FOA's a-kasse cirka 5.000 medlemmer, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse.

I 2008, da Arbejdsmarkedskommissionen kom med sit forslag om dagpengeforkortelser, havde 38 procent af

FOA's ledige medlemmer en ledighedsperiode på 104 uger eller mere.

Mere end hver tredje ledige FOA-medlem kan dermed se frem til at blive ramt på forsørgelsesgrundlaget af den kortere dagpengeperiode.

Dennis Kristensen tilføjer, at han kan frygte, at mange i fremtiden slet ikke vil melde sig ind i en a-kasse. Dagpengenes kompensationsgrad er blevet udhulet i de senere år. Sammenholdt med den nye kortere periode kan mange fristes til at sige, at det slet ikke kan betale sig.

"Dermed er den danske flexicurity-model nu ved at rinde ud. A-kasserne får nu en meget stor opgave i at informere om, at for de fleste er bistandshjælp ikke et alternativ," siger Dennis Kristensen.

I Europa protesteres: Hvornår i Danmark?

Over hele EU er arbejderne gået på gaden eller forbereder massive protester. Der generalstreykes i flere lande. I Danmark er tiden også inde til massemobiliseringer

Den arbejdende befolkning i EU mærker mere og mere monopolernes koordinerede angreb på den offentlige sektor og på løn og arbejdsforhold, og land efter land udsættes for omfattende planer for at slagte den offentlige sektor og vælte krisens byrder over på den arbejdende befolkning.

I *Grækenland* går folk gentagne gange på gaden i tusindvis imod forhøjet pensionsalder, nedsat pensionsydelse, forhøjelse af moms fra 21 til 23 procent, tre års løn- og ansættelsesstop i den offentlige sektor og afskaffelse af en række bonusordninger til offentlige ansatte, der svarer til to månedslønnenin-

Tyske arbejdere planlægger stordemonstrationer den 12. juni i Berlin og Stuttgart.

ger.

I *Spanien* skal alle offentlige ansatte i følge regeringens planer gå fem procent ned i løn fra den 1. juni, samtidig med at lønnen bliver fastfrosset til udgangen af 2011. Desuden vil der blive nedlagt 13.000 offentlige job allerede i løbet af 2010.

Det har fået fagbevægelsen til at bebude generalstrejke.

I *Frankrig* mødes regeringens plan om at forhøje pensionsalderen med national strejke dag.

I *Tyskland* forbereder et landsdækkende initiativ massemobilisering til to centrale demonstrationer den 12. juni under mottoet: "Vi vil ikke betale for jeres krise."

Hvornår massemobiliseres der i Danmark? Tiden er overmoden!

Vælt Zapatero-regeringen og dens nedskæringsplan

Uddrag af udtalelse fra Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) PCE(ml)

Efter to lange kriseår med ødelæggende sociale konsekvenser har den social-liberale Zapatero-regering under pres fra monarkiet og de imperialistiske institutioner taget et nyt skridt udover de foranstaltninger, der annonceredes i februar: Pensionsalderen sættes vejret sammen med perioden, der berettiger til pension, nedskæringer på de sociale budgetter for 50.000 millioner euro, der trues med at reformere arbejdsmarkedslovgivningen pr. dekret, forhøjelse af moms med 2 pct. osv..

Skridt for skridt dannes der en tæt blok mod arbejderne og de arbejdende masser, som vi må bryde. Politisk økonomi er ikke neutral, og der findes kun to valg: At gennemføre foranstaltninger

til beskyttelse af sociale rettigheder, arbejdet og beskæftigelsen, og foretage en dramatisk reform af skattesystemet for at eliminere svindelen fra big business og spekulanter, som er på mere end 70.000 millioner euro, genindføre arveskat og gaveskatter, beskatte de store formuer, gennemtvinge en social og politisk kontrol med økonomien ved at stoppe de finansielle spekulanters asociale aktiviteter, som storbankerne står i spidsen for – eller omvendt at gennemføre stadig barskere nedskæringer mod arbejderne, beskære de sociale ydelser, gennemføre en tilpasning til

'markedets' vilje, hvad der er en maske for velkendte forbrydere, som sidder i direktionslokaler og regeringskontorer og danner stærke partnerskaber.

Regeringen har fra starten valgt den anden mulighed. De som har ruineret den spanske økonomi dikterer nu række tiltag, som vil betyde tab af de fremskridt, som er tilkæmpet under så mange lidelser og smerter for generationer af arbejdere og klassekæmpere.

Regeringen må betale for sit forræderi og det spanske proletariat og de arbejdende klasse må gøre regningen op med den og det rådne system, som gør støtten til overklassetyvene til officiel politik. PCE(ml) opfordrer derfor fagforeningerne til øjeblikkeligt at svare på dette nye angreb ved at bringe hele fagbevægelsen på banen. De spanske arbejdere og de fleste offentligt ansatte forstår ikke tavsheden fra dem, som burde lede deres kampe.

Situationen kræver massemobilisering

3.500 harmfulde tillidsfolk fra hele landet var torsdag den 20. maj samlet i Fredericia til stormøde imod regeringens berammede massakre på den offentlige sektor og service. De talte for samlet aktion, og nødvendigheden heraf er ikke blevet mindre af VKO's plan om at lade de arbejdsløse betale en stor del af gildet.

Det var en meget flot tilslutning til det med spænding imødesete landsmøde, hvor tillidsfolk efter tillidsfolk udtalte fra talerstolen: ”Nu kan det fandeme være nok!”

Med et slogan fra krisen i 1970'erne udtalte en tillidsmand:

”Hvem er skyld i krisen? Ikke vi! Hvem betaler krisen? Det gør vi! Skal vi finde os i det? Nej, gu skal vi ej!”

Mange tillidsfolk opfordrede til at demonstrere samlet den 2. juni, når folketinget efter planen holder afslutningsdebat, sådan som fagforeninger og tillidsfolk i København tidligere har opfordret til.

Den tidligere SiD- fagforeningsformand Hardy Hansen fik bragende bifald, da han udtalte:

”Gå ud og lav en kæmpedemo – ja, nu skal jeg jo ikke opfordre til general-

strejke. Men husk, at det er jer, der har skabt velfærden, at det er jer, der skal kæmpe og slå fast, at her er det os, der bestemmer.”

En historisk krigserklæring fra VKO

Men det er tankevækkende, at der endnu ikke er kommet egentlige fælles udmel-

dinge om samlet handling og modstand oven på stormødet.

Dennis Kristensen, formand for FOA og hovedinitiativtager til stormødet, erklærede:

- Det her er startskuddet til noget større, hvis vi kan få det til at rulle derude, båret af 11 faglige organisationer.

Tusinder af ansatte havde set frem til signalet fra tillidsmandsstormødet og

Stormøde: Regeringen har truffet et valg – det har vi også

3500 tillidsfolk fra 11 organisationer har været forsamlet til stormøde i Fredericia den 20. maj. Tillidsfolkene på stormødet har vedtaget følgende udtalelse:

Den økonomiske krise er uomgængelig. Regeringens løsning er at tvinge staten, kommunerne og regionerne til at skære ned for milliarder. Vi synes, det er et forkert og faretruende valg. Det betyder, at Danmark sættes i stå.

Dagen i dag viser, at 3500 repræsentanter for velfærden over hele landet siger nej tak til forringelser og ja til velfærd og dialog. Der er en anden vej end fyringer, nedskæringer og dårligere velfærd. Der er en vej, hvor vi kan levere kvalitet og anvende vores professionalisme, viden og uddannelse i et moderne og tidssvarende arbejdsmiljø. Hvor vi bygger videre på det solide danske fundament, som vi har skabt gen-

nem mange år. Hvor vi sikrer ordentlige forhold for de syge, de ældre og børnene. Og hvor vi sikrer en hurtig og effektiv service til virksomhederne. Vi vil den vej. Det handler om at vælge den.

Regeringen sender med sit sparekatalog problemerne videre til borgerne. Daginstitutioner, handicappede, skoler, ældrepleje og andre kommer til at konkurrere om, hvem der skal have dårligere vilkår. Det er ikke et rimeligt valg. Regeringen må tilbage i tænkeboks. Den må ind i kampen og tænke sig grundigt om igen. Vejen er ikke

Stormøde den 20. maj 2010. Foto Martin Mounzer

skattelettelse, men en visionær kommuneaftale.

Vores budskab til regeringen i dag er: Vælg velfærden, og hold sammen på Danmark.

Der var massiv tilslutning fra hele landet på det store tillidsrepræsentantmøde i Fredericia

efterfølgende fælles handlinger. Men indtil nu er der ikke konkrete udmeldinger om at gøre den 2. juni til en landsdækkende demonstrationsdag. Man må også sige, at i deres mobilisering er de københavnske fagforeninger også gået meget anonymt frem, så man får indtryk af deputeret møde.

Det er de faglige organisationer for alle kommunalt og regionalt ansatte i København, der står bag aktivitetsdagen. De vil ikke acceptere, at regningen for den økonomiske krise sendes videre til den offentlige sektor.

Derfor har de indkaldt til tillidsmandsprotestmøde kl. 14 foran Kommunernes Landsforenings hus i København. Bagefter er der stop ved Københavns Rådhus, inden det slutter på Slotspladsen.

VKO's seneste aftale om at lade de arbejdsløse betale krisen ved at halvere dagperioden fra fire til to år er endnu en historisk krigserklæring, som kalder på generalmobilisering, handling og modstand: *Vi vil ikke betale kapitalens krise.*

Falck-strejke afblæst af forligsmanden

Falckreddernes varslede strejke er udsat med 14 dage af forligsmanden. Den skulle være trådt i kraft søndag den 23. maj. Efter forligsmandsloven har kapitalens forligsmand ret til at udsætte en konflikt i op til to gange 14 dage.

Landets 4000 falckredderne kunne ikke acceptere forhandlernes sølle overenskomstforlig og stemte nej til ny overenskomst. Et klart flertal på 1393 stemte nej, mens 863 sagde ja til forliget. Det fulgte minusmønsteret på det øvrige transportområde, som kun gav 3,85 kr. i stigning over 2 år. 55,5 procent af de 4066 reddere afgav deres stemme.

I 2007 strejkede Falckredderne mere end 1 måned for ny overenskomst.

Strejker på ambulance og redningsområdet er karakteristiske ved, at der nødvendigvis vil være et meget omfattende nørdberedskab.

Forbrugerfælden

- *Hvad der er sparet, er tjent, siger et gammelt mundheld.*

Jeg vil vove den påstand, at hvis man gennem et par årtier er i stand til at undvige fabrikanternes og detailbutikkernes forbrugersnarer, så har man let tjent et sekscifret kronebeløb. Fælderne antager utallige former. Metoderne er variable udi det uendelige. En gængs metode er regnen af rabatter og tilbud i alle dets afskyninger. Udsalgene har i sig selv alle former for benævnelse: forårsudsalg, ophørsudslag eller sågar oprørsudsalg. Overvej, hvor mange stressede forbrugere der med deres knivskarpe Sherlock Holmes-falkeblink på vej efter børnene i institutionen fanger, at h'et er skiftet ud med et intetsigende "r", der får det pågældende "udsalg" til at svæve i et imaginært rum.

Ikke desto mindre har vore slunkne pengepunge vænnet os til at blive draget af de oftest gule udsalgs-skilte udelukkende for at opleve et andet mundheld:

- *Du har købt katten i sækken.*

For tre måneder siden købte jeg mig en ny cykel for kr. 4.000.

Den var i forvejen sat til salg til ned-sat pris, men jeg har lært, at man i nutiden skal købslå om prisen eller ekstra reservedele til samme pris. Det er en disciplin, jeg aldrig har været god til. Det lykkedes da også kun at få monteringen af barnesadlen gratis med, men den kostede i sig selv også kr. 599. Jeg kan slippe en vind, men jeg lærer næppe at prutte.

Jeg var såmænd tilfreds nok: Jeg havde "fået", hvad jeg kom efter, og jeg var bekendt med pris og kvalitet. Pengene røg over disken, og kvittering og garantibevis fulgte i modsat retning. Jeg samlede dokumenterne sammen og trillede glad hjemad, hvor jeg opdagede, at der blandt dokumenterne gemte sig et "tilbud" på en forsikring. Det viste sig, at jeg allerede havde fået en tremåneders forsikring på min nye cykel, som med en rabat på 34 kr. kunne forlænges med et år! Jeg skulle blot indbetale 164 kr. ved hjælp af et vedlagt girokort – naturligvis. Let og ubesværet. Nu har jeg

en indboforsikring – og en tvungen ulykkesforsikring, idet jeg anser denne branche for den rene proptræk-kervirksomhed – så der var selvfølgelig ingen grund til at udvide "dækningen", og slet ikke når betingelserne var beskrevet yderst mangelfuldt. Deres lokkende tilbud om en nøglebrik, der fulgte "gratis" med, overtalte mig ikke. Forsikringsfirmaet hedder i øvrigt *Smart Safety*, men der var ingen nærmere beskrivelse af det "smarte".

I det hele taget har jeg gennem årtier vænnet mig til at ignorere tilbud, men min kone har dog formået at opdrage mig til at opsøge nogle produkter i bestemte butikker. Således skal Cafe Noir *ikke* købes i Netto, men i Føtex, hvor den i større mængder er billigere og ofte på tilbud. Jeg opsøgte derfor da også Føtex forleden for at konstatere, at der på to glas Cafe Noir til i alt 140 kr. var 40 kr. rabat. Næsten 30 pct. – det var sgu da o.k. Varerne tages med gennem kassen, hvor jeg ved et tilfælde tjekker bonen, hvilket er et særligt tilfælde, da jeg – som nævnt – kun sjældent fokuserer på tilbudsvarer. Bonen fortæller mig, jeg er blevet snydt for mine 40 kroners rabat. Inddrivelsen af "fortjenesten" "koster" mig ca. 15 minutters ventetid ved *Kundeservice* samt en ommøblering af varerne i min rygsæk, hvor kaffen lå nederst – men snydes ville jeg ikke!

Ude af butikken overvejer jeg, hvor mange kunder der dagligt blindt stoler på, at kasseapparaterne er programmeret til alle rabatter. Det stinker af guld til detailkæderne, som mukker over tyveknægte.

De utallige tv-programmer såsom "Kontanten" og andre, der tager afsæt i forbrugerens interesser, er jo dybest set til grin – skuespil for folket, da de aldrig vil kunne gøre op med svindel. Programmerne vil kunne ridse lidt i facaden for en stund, men derefter vender forbrugeren tilbage til *Superbest*, eller hvilken detailkæde der senest er hængt ud for svindel:

- *Vi beklager.*

Reno

Fotos freegaza.org

Israel truer dagligt med at stoppe det internationale forsøg på at bryde Israels blokade af Gaza. Frihedskonvojen på vej mod Palæstina består nu af 9 skibe lastet med fredsaktivister, nødhjælp og byggemateriale. Ombord er man parate til at forsvare sig mod de forventede Israelske overfald med ikkevoldelige midler.

Billeder fra afrejsen

Vi er alle grebet af feber, alle vi der har arbejdet med at sende både til Gaza. Fra august 2006, da en håndfuld af os startede Free Gaza Movement, er alle de, som har sluttet sig til os blevet angrebet med et slemt tilfælde af denne sygdom. Den er kronisk. Den får undertiden de ramte patienter til at insistere på, at om bare en rejse mere kan planlægges til denne lille stribe Middelhav, vil vi alle være i bedring. Der er ingen reel kur i sigte ... endnu.

Gaza-feberen har nu angrebet tusinder af os, der har en passion for retfærdighed.

Sygdommen begyndte kort tid efter Israel invaderede Libanon i 2006, hvor en flok af os var fortvivlede over, at palæstinenserne endnu engang var det glemte symptom på Israels storhedsplaner. Da verden kunne se Israels nederlag til en lille styrke af guerillasoldater i Libanon,

besluttede Israel, at det ville lade sin vrede gå ud over palæstinenserne, især palæstinenserne i Gaza. Vi så hvordan Israel i januar 2009 forsætligt bombede 1.5 millioner palæstinensere til dyb fattigdom, en menneskeskabt katastrofe, der grænser til folkedrab.

En mand i Australien foreslog at vi sejlede en båd fra New York til Gaza i protest mod den israelske blokade. Denne lille idé har vokset sig til en flotille, som sejler af sted mod slutningen af maj med 700 mennesker om bord på ni skibe.

Vi, som har rejst til Gaza med båd, kommer forandrede tilbage, mærkede for altid af blistre af oprørthed. De som har støttet os med donationer, breve, med vrede protester foran israelske ambassader, som forlanger at Israel stopper dets krigsforbrydelser mod en civil befolkning, forandres også, når de har set vores

små både sejle ind til Gaza fem gange, og kommer med opmuntrende tilråb. Da så vores tre sidste missioner voldeligt blev stoppet af Israel stillede tusinder sig op og gav støttebidrag til at hjælpe os til at købe nye skibe.

I juli 2009 besøgte den tidligere premierminister i Malaysia Tun Dr. Mahathir bin Mohamad og hans kone Tun Dr. Siti Hasmah bin Mohamad Bevægelsen for et Frit Gaza på Cypren. De havde hørt om rejserne til Gaza og hvad Israel havde gjort ved de tre seneste, hvor de bordede Dignity, sendte en anden tilbage under trussel om beskydning og kaprede Spirit of Humanity og kidnappede de 21 menneskerettighedsobservatører, som blev interneret i en uge.

Han ønskede selv at komme og se den lille fiskerbåd, som i august 2008 var Free Gaza's første båd, som anlagde til

havnen i Gaza i 41 år. Da han og hans kone trådte over på dette lille skib, blev han chokeret: "Tog I hele vejen til Gaza på denne lille båd? I trodsede havet med en båd, der knap nok var sødygtig?"

Da vi svarede, at vi faktisk havde krydset havet med ikke bare denne lille båd, men også med en, der var endnu mindre, hvor 44 af os udfordrede Israels blokade af de 1.5 millioner palæstinensere i Gaza, blev han smittet af feberen.

"I behøver en rigtig båd", sagde han. "Jeg tager tilbage til mit folk i Malaysia og finder ud af, hvordan vi kan hjælpe med at rejse penge til at sende flere skibe tilbage til Gaza."

Og det var lige præcis, hvad han og hans kone gjorde.

De tog tilbage til deres lands borgere og gennem Perdana Global Peace Organization hjalp de med at rejse mere end

300.000 euro til Frit Gaza, så der kunne indkøbes et lastskib og to passagerbåde. Det er disse både vi sejler til Gaza med start i midten af maj.

Og da den irske lastbåd sejlede fra Dundalk, var det på grund af denne passion for retfærdighed, som Tun Dr. Mahathir og hans kone Tun Dr. Siti Hasma har for de besatte palæstinensere og Frit Gaza-bevægelsens medlemmers beslutsomhed.

Malaysia og Irland og de folk, som repræsenterer denne mission, legemliggør civilsamfundet, hvor det er bedst.

Nu vil vores fire skibe mødes i Middelhavet med både fra den Europæiske Kampagne for at Afslutte Blokaden af Gaza (ECESG), Insani Yardim Vakfi (IHH), Skib til Gaza Grækenland, Skib til Gaza Sverige og Den internationale Komite til Ophævelse af Belejringen af Gaza.

Vi kaldes Frihedsflotillen og vi sejler for at levere forsyninger til genopbygningen, papir, medicinsk udstyr og legetøj til børnene. Feberen har spredt sig til andre organisationer og andre lande.

Vil der være en kur? ... kun hvis deres fiskere kan fiske uden at blive skudt og myrdet, kun hvis deres bønder kan høste deres afgrøder uden at israelske militærkøretøjer afbrænder deres hvede, kun hvis Gaza har de samme rettigheder som ethvert land på Middelhavets kyster ... retten til fri og åben handel med resten af verden.

Da og kun da vil vort alvorlige angreb af Gaza-feber blive helbredt.

Greta Berlin er en grundlægger af og talsmand for Free Gaza Movement

Sydkorea og USA skal stoppe leg med ilden på Korea-halvøen

En meget alvorlig situation er i disse dage ved at udvikle sig på den koreanske halvø.

DDF Korea (Nordkorea) beskyldes for sænkningen af den sydkoreanske 1200 tons tunge korvet Cheonan i marts i år i farvandet vest for Koreas kyst. En international kommission fra USA og række USA-allierede lande (bl.a. Storbritannien og Australien) offentliggjorde den 20. maj resultatet af en "undersøgelse". Den konkluderede ikke overraskende, at Nordkorea stod bag sænkningen af det sydkoreanske krigsskib i marts.

DDF Korea har imidlertid flere gange siden hændelsen afvist at kende noget til sagen. DDF Korea har også tilbudt at sende en undersøgelseskommission til Sydkorea for at tjekke de såkaldte beviser. Og man kunne også spørge hvorfor en neutral undersøgelseskommission ikke har set på sagen.

Alligevel har Sydkoreas regering - aktivt støtte af USA - nu blæst sagen op og truet med straf, hævn og sanktioner imod DDF Korea, og med at indbringe sagen for FN's Sikkerhedsråd. Sydkorea har med øjeblikkelig virkning stoppet alt Nord-Syd samarbejde og indført sejladsforbud for nordkoreanske handelsskibe i sydkoreanske farvande.

Præsident Obama bakker Lee Myung Bak-styret i Sydkorea op og udtaler, at USA til enhver tid vil stå militært sammen med Sydkorea imod Nordkorea. Der er således allerede iværksat en aktuel amerikansk-sydkoreansk krigsøvelse nær demarkationslinien til DDF Korea og to nye krigsøvelser er bebudet nært forstående. Samtidig har USA's udenrigsminister Clinton i går i Beijing truet med, at flere "konsekvenser" er på vej.

Men ikke nok med det, den højreorienterede regeringsleder Lee Myung Bak i Sydkorea har også udtalt, at man vil genoptage den psykologiske krigsførelse med kæmpehøjtalere og anden propaganda vendt imod DDF Korea. Som om den psykologiske krigsførelse

ikke længe har kørt på højeste gear fra Sydkorea, USA, Japan og andre imperialistiske magter. Målet for disse er at styrte det socialistiske styre i DDF Korea. Det såkaldte "undersøgelsesresultat" om sænkningen af Cheonan, er netop en del af denne psykologiske krig. USA og Sydkorea og de borgerlige vestlige medier har i årtier ført en løgnagtig hetzkampagne imod det socialistiske DDF Korea, der ønsker at gå en anden vej end den supermagten USA dikterer verden over. På den baggrund er det tilsyneladende let at bilde verdensoffentligheden ind, at det nok er rigtigt hvad "undersøgelsen afslører" – man hører jo så meget om Nordkorea.

Det er en meget farlig udvikling Sydkoreas højreregering og USA er slået ind på. En udvikling som DDF Korea naturligvis ikke passivt kan se på, og derfor har man indført et omfattende forsvarsberedskab.

Vi finder ikke, at der er nogen grund til at tro, at DDF Korea med forsæt har skudt en torpedo efter Cheonan med stor fare for udbrud af en ny altødelæggende Koreakrig. Tværtimod falder en selvscenesat skibsekspllosion alt for godt i tråd med den markante anti-Nordkorea koldkrigs politik den konservative Lee Myung Bak-regering har ført de sidste 2 år. Lee-styret i Seoul har flere gange givet udtryk for, at de indgåede Nord-Syd Fællesaftaler fra 2000 og 2007 var spildte kræfter og at al Nord-Syd samarbejde skal foregå ud fra målet om at styrte samfundssystemet i Nord og ensidigt indføre et system i det nordlige Korea efter Sydkoreas og USA's smag. Den voldsomme reaktion fra Lee-regeringen og USA harmonerer helt med denne politik.

Vi kræver, at Sydkorea og USA omgående stopper den farlige leg med ilden i form trusler om hævn og straf. Så vil første skridt være taget hen imod en fredelig dialog med respekt for DDF Koreas suverænitet.

Venskabsforeningen Danmark - Den Demokratiske Folkerepublik Korea

Den 10. maj indledte Taliban en militær forårsoffensiv, som skal imødegå NATO-besættelsesmagternes planlagte angreb på byen Kandahar. Taliban konstaterer at NATO-landene er rystede og reelt har tabt krigen. Der gennemføres angreb mod besættelsesstyrkerne, marionetregimet og de afghanske lejetropper over hele landet

I Allahs, den Nådiges og Barmhjertiges navn.

Med Allahs hjælp kommer en hurtig sejr, så fortæl den gode nyhed til de troende.

Efter påbegyndelsen af det afghanske folks legitime hellige krig imod invasionskoalitionen under ledelse af USA og den omfattende modstand, der har spredt sig gennem en periode på ni år, har de amerikanske invasorer og deres blinde følgesvende i koalitionen vankelemodigt nået et punkt, hvor udenrigsministrene i NATO-landene på et møde har været nødt til at træffe en beslutning om tilbagetrækning af deres moralsk nedbrudte tropper fra Afghanistan.

Invasorerne kan male deres styrkers skammelige nederlag til de afghanske mujahedinere, som de vil. Det er op til deres egen defaitistiske logik. Men virkeligheden i Afghanistan viser, at tilbagetoget er en klar sejr til de troende med den islamiske tro over de ikke-troende.

Idet vi tror på, at med hjælp fra Allah (swt) og det uselviske afghanske folk vil alle udenlandske invasionsstyrker i sidste ende lide nederlag, understreger Det Islamiske Emirat Afghanistan endnu en gang kravet om betingelsesløs og øjeblikkelig tilbagetrækning af alle udenlandske invasionsstyrker fra Afghanistan. Til at nå dette mål betragter Det Islamiske Emirat Afghanistan den væbnede hellige krig som det eneste middel. For at øge tempoet i den hellige krig annoncerer Det Islami-

I anledning af starten på Operation al-Fatah

ske Emirat Afghanistan dette forårs offensiv, al-Fatah (Sejr), der skal iværksættes over for amerikanerne, NATO's medlemmer og deres surrogater.

Al-Fatah er et ord, der rummer stolthed i muslimernes historie. Det har været brugt i den hellige Koran i betydningen af succes, overlegen fingerfærdighed og sejr. Et af Koranens 114 kapitler hedder al-Fatah. Muslimer blev begunstiget med al-Fatah, sejren i slaget Ahl al-Badr i det andet måneår efter Hijra [profeten Muhammeds udvandring fra Mekka til Medina i 622, o.a.]. I dette slag dræbte muslimerne Abu Jahl, lederen af de ikke-troende.

Det andet al-Fatah kom otte år efter Hijra. Det var sejren i Mekka, og den anses for begyndelsen på islamisk styre i verden. Så ledelsen i Det Islamiske Emirat Afghanistan har valgt dette ord, al-Fatah, til at være navnet på dette forårs offensiv imod amerikanerne og NATO-styrkerne. Ligesom i Ahl al-Badr og sejren i Mekka håber vi, at denne offensiv vil indeholde vellykkede operationer imod invasionsstyrkerne, om Allah vil.

Operation al-Fatah vil være rettet imod de amerikanske invasorer, NATO's militærpersonel, udenlandske rådgivere, spioner, der udgiver sig for at være udenlandske diplomater, medlemmer af Karzais marionetadministration, af kabinettet og af parlamentet, ansatte i det såkaldte forsvarsministerium, efterretningstjenesten, justitsministeriet, indenrigsministeriet, entreprenører i såvel udenlandske som indenlandske private sikkerhedsfirmaer, entreprenører og ansatte i militære logistik- og byggefirmaer samt alle støtter til de udenlandske aggressorer, der arbejder for at styrke det fremmede herredømme.

Operation al-Fatah vil begynde den 10. maj og omfatte aktioner imod de besejrede udlændinge og deres surrogater over hele landet. Den vil indeholde en taktik med vellykkede overraskelsesangreb, operationer mellem byerne og belejringer af disse, blokade af veje førende til militære centre, brug af vejsidebomber, likvideringer af regeringsembedsmænd, tilfangetagelse af uden-

DOKUMENTATION

Udtalelse fra Det Islamiske Emirat Afghanistan (Taliban)

landske aggressorer samt martyrangreb efter behov.

1. Forud for påbegyndelsen af Operation al-Fatah opfordrer vi alle ansatte i den militære efterretningstjeneste, i retsvæsenet og i administrationen til at bryde med den døende marionetadministration og i stedet stille sig på deres eget folks side imod invasorerne for at

Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech i Afghanistan.

tvinge dem til tilbagetrækning fra landet. Hvis politifolk og soldater overgiver sig til mujahedinerne, vil deres arbejde blive værdsat af mujahedinerne i form af materielle incitamenter. De, der støtter de ikke-troende, vil blive betragtet som en af dem og blive straffet for deres forræderi.

2. Ejere af og arbejdere i transport- og byggefirmaer, der transporterer logistiske varer for udlændingene eller bygger for dem, skal stoppe disse ulovlige aktiviteter, ellers vil mujahedinerne behandle deres ansatte og tekniske udstyr på samme måde, som de gør med udenlandske invasionstropper og deres udstyr. De vil dræbe deres ansatte og ødelægge deres udstyr. Dette er, fordi deres aktiviteter er med til at forlænge besættelsen af vort elskede Afghanistan.

3. De udenlandske investorer, der foretager investeringer i Afghanistan for at

sikre amerikanske interesser i landet, og hvor overskuddet uvægerligt ender i lommerne på udlændingene i stedet for det afghanske folk, bør ikke foretage sådanne investeringer. I stedet bør de foretage investeringer i sektorer, der gavner dem og det afghanske folk snarere end invasorerne. De bør heller ikke støtte udlændingene. Mujahedinerne vil ødelægge og udrydde alt, hvad der anses for støtte til de udenlandske invasorer. Så ingen skal nu have grund til at klage.

4. Det Islamiske Emirat Afghanistan forsikrer det muslimske afghanske folk, der udkæmper hellig krig, at befrielsen af landet fra invasorerens brutale kløer er lige rundt om hjørnet takket være hjælp fra Allah (swt) og dets uforglemmelige ofre. Afghanterne opfordres til at slutte sig til mujahedinerne i denne historiske og kritiske fase med henblik på at dræbe og udslette invasorerne. Afghanterne opfordres til at styrke modstandsbevægelsens linjer ved at træde ind i denne.

5. Det Islamiske Emirat Afghanistan beder om, at de ærefulde og modige mujahedinere er opmærksomme på folkets liv og ejendomme og gør alt for at beskytte dem under alle operationer, herunder al-Fatah. Mujahedinere, glæden hos Allah (swt) og folkets velstand skal være jeres eneste mål med den hellige krig. Dette er for at sikre den hellige krigs renhed.

6. Mujahedinere, lyt til folkets råd og synspunkter i alle jeres aktiviteter. Udvis stærk vilje, skarpsindig tilgang og omfattende planlægning. Udnyt alle gode erfaringer fra fortiden. Koncetrér jeres tanker og bestræbelser om den hellige krig, og før tilsyn med, at mujahedinere ikke er involveret i unødvendige aktiviteter. Øg momentum i den hellige krigs fæstninger, så en islamisk regering kan etableres. Søg hjælp og styrke fra Allah (swt) til jeres hellige krig og barmhjertige gerninger.

8. maj 2010

Oversat af Carsten Kofoed for Frit Afghanistan Blog

Den onde cyklus gæld og krise: Det er klassekamp!

Af *Ismael Hossein-Zadeh*

Aldrig før er så megen gæld blevet pålagt så mange mennesker af så få finansielle agenter – agenter, som arbejder på Wall Street, det største kasino i verden, samt en håndfuld af dets juniormedspillere rundt om i verden, specielt i Europa

Ismael Hossein-Zadeh

nationale Valutafond som rentefogeder eller skatteopkrævere på vegne af bankerne og andre finansielle troldmænd.

Ikke blot er det uretfærdigt (det er faktisk ensbetydende med røveri og derfor krimi-

nelt), det er også krisefremmende, da det øger ledigheden og undergraver den økonomiske vækst. Det vækker minder om præsident Herbert Hoovers berygtede økonomiske politik med at skære ned på udgifterne under en krise, en modsætningsfuld finanspolitik, der uundgåeligt forværrer krisen. Det er en opskrift for en ond cyklus af gæld og krise: Da forbrug nedskæres til afdrag på gæld, så vil økonomien og dermed skatteindtægter skrumpes, hvilket blot øger gældsætningen og underskuddet og vil forstærke hylene om nye nedskæringer.

Forbrug, der spenderes på den nationale infrastruktur, både fysisk (såsom veje og skoler) og social infrastruktur (såsom sundhed og uddannelse), er nøglen til langsigtet socioøkonomisk udvikling. At skære i de offentlige udgifter for at betale for Wall Street-spekulanternes synder fører uvægerligt til en undergravning af samfundets sundhed på lang sigt i form af mangel på produktivitet og vedvarende vækst.

Men de magtfulde finansielle interesser og deres gældsopkrævere synes mere interesserede i at indfri gældskrav end i at investere i økonomisk genopbygning, jobskabelse og langsigtet samfundsmæssig udvikling. Som de fleste pantefogedkontorer tjener Den Internationale Valutafond og staterne som bankernes pantefogeder via deres nedskæringsprogrammer. De græder måske et par krokodilletårer i sympati med ofrene for deres stramning af livremmene, men som enhver pantefoged synes de at sige: *”Vi er kede af, at du har mistet jobbet og dit hjem, men gæl-*

den skal indfris uanset hvad!”

Et yderst oprørende aspekt ved gældsbyrden, som siden 2008 er blevet pålagt skatteyderne, er, at de fleste bagvedliggende gældskrav er fiktive og illegale: De skyldes stort set manipulerede fordele i forbindelse med ”prisboblen”, tvivlsomme eller ulovlige finansspekulationer samt den skandaløse forvandling af spekulanternes tab til offentligt ansvar.

Strukturtilpasningsprogrammerne

Som tidligere bemærket er økonomiske stramninger ikke nye for at tvinge befolkningen til at betale en udlandsgæld, der i høj grad hviler på svindelnumre. Ved ganske uskyldigt at kalde sådanne tyranniske metoder for ”strukturelle tilpasningsprogrammer” har Den Internationale Valutafond og Verdensbanken på vegne af de internationale finansgiganter i årevis tvunget mange uudviklede lande til at afbetale gæld.

For at ”hjælpe” gældsplagede nationer med at indgå gældsordninger med de udenlandske kreditorer har IMF påtvunget hårde betingelser for måden, hvorpå de styrer deres økonomi, som man nu (i samarbejde med europæiske og amerikanske banker) påtvinger de gældsplagede nationer i Europa. Det primære formål med de restriktive betingelser er at omlægge eller overføre nationale ressourcer fra hjemligt brug til udenlandske kreditorer. Disse betingelser betyder ikke kun at stramme livremmen ind ved at skære ned på sociale udgifter og/eller sætte skatten op, men også udsalg af offentlige opgaver, statslig industri og fremtidigt skattegrundlag.

Ved at kalde privatisering til brandudsalgspriser for ”bestikkelsesagtig” har den tidligere cheføkonom ved Verdensbanken Joseph Stiglitz (i et interview med den anerkendte dybtborende reporter Greg Palast) løftet sløret for, hvordan finansministre og andre bureaukratiske autoriteter i de forgæl-

Stor udenlandsgæld, ligesom lejlighedsvis manglende betaling af sådan gæld, er ikke enestående. Derimod er det ret unikt ved den nuværende dybe gæld i verden, at den stort set er privat gæld, som lanceres som offentlig gæld – dvs. gæld akkumuleret af finansspekulanter og derpå læsses af på regeringerne til afbetaling via skatteyderne som national gæld. Efter at have betalt regningen for de insolvente banker er mange regeringer nu selv insolvente eller næsten insolvente og beder den brede befolkning om at skære ned på smørret på brødet for at betale en gæld, der ikke er deres ansvar.

Efter at have overført milliarder af dollars i usund gæld eller giftige aktiver fra finansspekulanternes bøger til regeringerne giver verdens finansmoguler og deres repræsentanter i statsapparatet og kommercielle medier nu de sociale omkostninger skylden (altså i realiteten folket), som ansvarlige for gæld og underskud!

Præsident Obamas nye motto ”finansansvarlighed” og gentagne beklagelser over ”regeringsudgifter, som er ude af kontrol” afspejler denne lumske strategi med at give ofrene skylden for gerningsmændenes forbrydelser. De afspejler også det faktum, at de magtfulde finansyrster, som modtog milliarder af skatteydernes dollars, der reddede dem fra at gå fallit, nu dikterer gældsamlende strategier, hvormed regeringerne igen kan kuppe pengene fra skatteyderne.

Reelt optræder regeringerne og multinationale institutioner som Den Inter-

IMF hovedkvarter i Washington, D.C.

dede lande ofte gennemfører Verdensbankens krav om udsalg af deres elektricitets-, vand-, transport- og kommunikationselskaber i bytte for tilsyneladende uimodståelige godbidder. ”Man kan se deres øjne blive større” ved udsigt til 10 % i kommission betalt til en svejtsisk bank for simpelthen at barbere et par milliarder af nationale aktivers salgspris.

IMF/Verdensbanken/Verdenshandelsorganisationens strukturelle tilpasningsprogrammer inkluderer den nyliberale ”frie kapitalmarkedspolitik”. Teoretisk antages dereguleringen af kapitalmarkedet at medføre tilstrømning og investering af udenlandsk kapital, der skulle bringe industrialisering, jobskabelse og økonomisk ekspansion med sig. I praksis fører finansiel frihed ofte til større udstrømning af kapital (eller kapitalflugt) end tilstrømning. I den udstrækning, der er tale om tilstrømning af kapital, er det ikke så meget produktiv eller industriel kapital, men uproduktiv eller spekulativ kapital (også kendt som ”varme penge”): massive kapitalbeløb, der konstant bevæger sig over grænserne i jagt på ejendoms-, valuta- eller rentespekulation.

For at tiltrække kapital til de relativt sårbare markeder i gældsnationerne har IMF jævnlige anbefalet drastiske renteforhøjelser. Højere renter er imidlertid både udviklingsfjendske og skader målet om at afbetale gæld. Højere renter tenderer til at ødelægge ejendoms-værdier, fjerne finansielle ressourcer fra de produktive investeringer og øger byrden af gældsafbetalingen.

Tag for eksempel Filippinerne, der i 1980 antog IMF's strukturtilpasningsprogram. Her gik betaling af renter som procentdel af det totale regeringsforbrug fra 7 pct. i 1980 til 28 pct. i 1994. Omvendt faldt kapitalforbruget fra 26 til 16 pct. I modsætning hertil ignorerede Filippinerne sydøstasiatiske naboer IMF's forskrifter. De begrænsede

gældsafbetalingen, mens de forøgede regeringens udgifter for at styrke væksten. Ikke overraskende voksede de 6 til 10 pct. fra 1985 til 1995, mens Filippinerne knap nok voksede, og det opnåede ry som et knuget marked, der frastødte investorer.

Det frie marked øger gæld

En vigtig betingelse for IMF/Verdensbanken/WTO's genopbygningsprogrammer er det frie marked. Fri handel har altid været de økonomiske sværvægteres bibel, der selvretfærdigt prædikes over for de svage. Det gør det muligt for de stærke at bruge deres markedsstyrke til økonomiske formål via at sikre en permanent deling af arbejdskraft, som i teknologisk fremskredne lande specialiserer sig i produktion af højteknologiske produkter med høj værditilførsel, mens de underudviklede lande fortsat er dømt til forsyningen af mindre eller uforarbejdede produkter. Det er derfor ikke spor overraskende, at en sådan skæv frihandelspolitik af og til kaldes for ”frihandels-imperialisme”.

Ved at drage fordel af den såkaldte gældskrise i den tredje verden har IMF, Verdensbanken og WTO påtvunget over 70 udviklingslande frihandel og andre ”tilpasningsprogrammer” i løbet af 1980'erne og 90'erne.

”Som følge af denne handelsliberalisering”, påpeger Walden Bello, medlem af Repræsentanternes Hus på Filippinerne og præsident for Frihed for Gæld-Koalitionen: ”er de mål for økonomisk vækst og reduktion af fattigdom, der i 1960'erne og 1970'erne blev opstillet af udviklingslandene, forsvundet i 1980'erne og 90'erne. I praksis har handelsliberaliseringen i alle strukturtilpassede lande fjernet enorme områder med industri, og lande, der nød godt af overskud på handel med landbrugsvarer, er blevet underskudslande.”

Bello påpeger yderligere, at ”antallet af fattige er øget i Latinamerika og i Caribien, Central- og Østeuropa, de arabiske lande og Afrika nede for Sahara”.

Som kontrast har Kina og Østasien, hvor nyliberal frihandel og andre strukturtilpasningsprogrammer er blevet afvist, haft en betydelig økonomisk

udvikling, og der har fundet en betragtelig fattigdomsreduktion sted.

De internationale finansparasitters holdning og deres pantefogedkontorer som IMF byder på nyttige lærdomme i forhold til de katastrofale konsekvenser af deres ”rekonstruktions”-betingelser.

En IMF-repræsentant er cireret for at erkende, at Fondens stramme pakker ofte har ført til afbetaling af gæld uden økonomisk vækst. Men han tilføjede: ”Fonden er en ildslukker, ikke en tømrer, og du kan ikke forvente, at brandmanden både bygger huse og slukker brande.” Det er indlysende, at disse brandmænd søger at redde udlandsgælden fri af ilden, ikke økonomien som sådan eller levevilkårene i den forgældede nation.

Oprørene mod IMF og Verdensbanken

En anden komponent i IMF/Verdensbankens tilpasningsprogrammer for at sikre, at udlandsgælden betales, kaldes elimination af ”prisforvanskninger” eller etablering af ”markedsbaserede priser”. Det er en smart tilsløring af prisstigninger på livsnødvendige varer såsom mad, vand og brugsgenstande og inkluderer også fjernelse af støtte til sundhed, uddannelse, transport, boliger osv., og betyder samtidig nedskæring af lønninger og goder for arbejderklassen. I deres væsen er der tale om indirekte måder at beskatte de fattige og give til de rige, kreditorerne.

Når disse stramme livrems-metoder har gjort levevilkårene utålelige for befolkningen, har de udløst det, som er blevet kendt som ”oprør mod IMF”. IMF-oprørene er smertefuldt forudsigelige. Når et land er ”slået i gulvet og talt ud”, udnytter IMF det og presser den sidste dråbe blod ud af det. Man drejer op for varmen, indtil hele gryden koger over, som i Indonesien, hvor IMF fjer-

Netavisen
Kommunistisk Politik
 på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

nede mad- og brændselsstøtten til de fattige i 1998. Indonesien eksploderede i oprør. Andre eksempler på oprør mod IMF er oprøret i Bolivia mod stigning i vandpriser, og oprøret i Ecuador mod stigning i priserne på husholdningsgas. Da IMF og Verdensbanks- oprør skaber et usikkert og uvist økonomisk miljø, fører de ofte til en ond cyklus med kapitalflugt, afindustrialisering, ledighed og samfundsøkonomisk disintegration.

Kun hvis oprørene har tenderet mod at føre til revolutioner, er de snyltende kæmpebanker og deres pantefogeder IMF og Verdensbanken blevet tvunget til at acceptere mindre byrdefulde betingelser, eller endog gældsafskrivning.

Det argentinske folk fortjener kredit for at have vist et godt eksempel på den slags gældsrekonstruktion. I det sene 2001 og tidlige 2002 gik man på gaderne for at protestere mod de eskalerende stramninger påtvunget dem på anbefaling af IMF og Verdensbanken. Politiske demonstrationer og plyndring af butikker spredte sig ud over landet. Regeringen erklærede undtagelsestilstand, men politiet forholdt sig passivt og kiggede på plyndringerne med hænderne bag ryggen. Der var intet, regeringen kunne stille op. Mindre end en dag efter starten på demonstrationerne havde hovedøkonomiminister Domingo Cavallo trukket sig, og få dage efter trådte præsident Fernando de la Rúa tilbage. Under en bølge af fratrædelser nægtede en hastig dannet midlertidig regering straks at betale 155.000 milliarder dollars i gæld. Det er den største gældsafskrivning i historien.

Argentina løsnede desuden deres valuta, peso, fra dollaren (den var blevet naglet fast til dollaren i 1991). Efter denne afskrivning af udenlandsgælden, og efter at den faste binding til dollaren blev ophævet, har Argentina oplevet et af de mest robuste økonomiske opsving i verden. Gældsrekonstruktion a la Argentina, dvs. *gældsafskrivning*, er det, som forgældede nationer i Europa og andetsteds behøver for at befri sig for deres fodlænker.

Turen er kommet til de mere udviklede lande

Efter at have påtvunget mange nationer blandt de underudviklede lande i syd deres stramninger har de internationale

finansriddere nu travlt med at anvende disse fattigdomsskabende metoder på de mere udviklede lande mod nord, især dem i Europa. For eksempel har de græske regering i de seneste måneder annonceret en serie løn- og sociale nedskæringer for offentligt ansatte, en 3-4 års fastfrysning af pensioner og momsforhøjelse nummer to, såvel som stigninger på brændstof, alkohol og tobak til gengæld for en gældskautionsplan, som er lovet dem af IMF og Den Europæiske Centralbank.

Pantefogedernes strammingsbetingelser i en række østeuropæiske lande (såsom Letland og Litauen) har været endnu mere djævelske. Thomas Landon jr. fra New York Times rapporterede for nylig, at under trussel om konkurs har Litauen barberet de offentlige udgifter ned med 30 pct. – medregnet nedsættelse af offentlige lønninger med 20-30 pct. og pensionerne med op til 11 pct. Og regeringen stoppede ikke der. Man satte skatterne op på en bred vifte af varer, som medicinalvarer og alkohol. Selskabsskatten blev sat op fra 15 til 20 pct. Momsen steg fra 18 til 21 pct. (1. april 2010).

Da disse undertrykkende metoder førte til en overførsel af ni pct. af bruttonationalproduktet (pænere betegnet som "national opsparing") fra indenlandsk forbrug til pantefogederne, har de yderligere skærpet den økonomiske krise. Arbejdsløsheden steg til 14 pct. fra et encifret tal og en i forvejen vaklende økonomi skrumpede med 15 pct. sidste år.

I Letland, et andet offer for den rovgriiske finanskapital, har de nedturskabende konsekvenser af stramningerne været endnu mere ødelæggende. Letland har oplevet den værste toårige økonomiske nedtur nogensinde og tabt mere end 25 pct. af nationalproduktet. Det forventes at skrumpede yderligere i den først halvdel af i år. Med 22 pct. arbejdsløshed og nedskæringer i bevilningerne til uddannelse, der vil give skader på lang sigt, er de sociale omkostninger af denne kurs også kolossale.

Mens gældskrisen i de svagere europæiske økonomier som Grækenland, Letland, Litauen, Spanien, Portugal og Irland har nået kritiske stadier, så er de relativt set stærkere økonomier i Tyskland, Frankrig og England også i fare for gæld og underskudskriser. Faktisk

vil gæld i forhold til BNP selv i de mere avancerede økonomier i Europa ifølge en nylig IMF-vurdering snart stige til et gennemsnit på 100 pct.

USA's bjerg af gæld: Stater i vanskeligheder

Naturligvis er også USA bebyrdet med et gældsbjerg, som snart vil være på størrelse med BNP (på næsten 13.500.000 milliarder dollars). En stor forskel fra USA og andre forgældede nationer er, at USA ikke lever så meget på deres kreditorers eller IMF's nåde som andre skyldnationer. Derfor kan man på basis af nationale og offentlige interesser med fornuft argumentere for, at USA kan give sig i kast med en ekspansiv finanspolitik, altså en mere aggressiv stimuleringspakke, som vil benytte sin magt ved at være en "regering, der som sidste udvej bliver arbejdsgiver", mere eller mindre som præsident Roosevelt gjorde, og dermed skabe arbejdspladser, indkomster og økonomisk vækst. Det vil også øge regeringens skatteindtægter og reducere gæld og underskud.

Bedømt ud fra kilderne såvel som de budgetterede projekter i Obama-administrationen og den lobbybefængte kongres synes en sådan ekspansiv finanspolitik at være meget usandsynlig. Ikke blot har den største del af regeringens stimuleringsindsats været helliget redning af Wall Street-spekulanterne, men også de relativt små udgifter til stimulering er stort set blevet kanaliseret ned i lommerne på den private og finansielle sektor via ødsle og ineffektive programmer som "penge for skrot", skattefradrag for nye huskøbere, skatteincitamentter for arbejdsgivere til at ansætte folk og tilsvarende. Det står i skarp kontrast til det, som præsident Roosevelt gjorde i de tidlige år af Den Store Depression (krisen) i 1930'erne: at skabe arbejde og indkomster direkte og umiddelbart via regeringen/staten selv.

Ikke blot vil administrationens svage stimuluspakke hurtig være slut, men regeringen har desuden indført en tre års fastfrysning af alle offentlige udgifter med undtagelse af militæruddgifter og såkaldte berettigede offentlige ydelser. Da deres skatteprovenu ligesom deres traditionelle andele af statsstøtte svinder ind, står mange delstater (især

Californien, Florida, New York, Arizona, Nevada og New Jersey) over for alvorlige finansielle vanskeligheder. Og da de indskrænker eller lukker nødvendige offentlige serviceopgaver som biblioteker, museer, parker, skoler, kunstcentre og hospitaler og fyrer de ansatte, vil tilbagegangen uundgåeligt blive forværret.

De smertelige økonomiske problemer i de gældsplagede lande skyldes ikke utilstrækkelighed eller mangel på ressourcer, da de er resultatet af den skæve og ubarmhjertelige fordeling af ressourcerne. Det bliver stadig mere klart, at det arbejdende flertal rundt om i verden står over for en fælles fjende: et uproduktivt finansielt oligarki, der som parasitter suger al blod ud af det arbejdende folk, blot via handel eller spil med hævvelse af ejerskab.

Skal denne modbydelige situation rettes op, stiller der sig nogle markante alternativer: Enten bruger de magtfulde finansielle interesser statsmagten til med held at indfri deres fordringer ved at forarme den offentlige sektor, eller offentligheden bliver træt af den onde cyklus af gæld og tilbagegang og rejser sig i protest – som ved oprøret mod IMF i Argentina – for at afvise den stort set fiktive og ulovlige gæld. Dette er naturligvis klassekamp!

Det virkelige spørgsmål er, hvornår arbejderklassen og andre ofre for den uretfærdige gældsbyrde vil forstå alvorren i denne udfordring og rejse sig til den kritiske opgave at frigøre sig fra gældens og krisens lænker.

Mens afvisning af gælden vil rense ud i den nuværende giftige gæld i de forgældede samfund, vil det ikke forhindre dens genopdukken i fremtiden. For at afværge sådanne genkomster er det nødvendigt også nationalisere banker og andre finansielle formidlere. Det kræver blot, at vi argumenterer for, at den nationale opsparing stilles under demokratisk kontrolleret offentlig ledelse – og ikke af uvalgte, profitstyrede private banker.

Ismael Hossein-Zadeh er forfatter til den netop udkomne bog The Political Economy of U.S. Militarism (Den amerikanske militarismes politiske økonomi) (Palgrave-Macmillan 2007) og underviser i økonomi på Drake University i Des Moines, Iowa.

Det revolutionære DKP og 30'ernes krise

Arbejderpartiet Kommunisterne fortsætter og viderefører den linje og politik, som det revolutionære DKP (ca. 1918-1960) anlagde, og søger at udvikle en kommunistisk politik for det 21. århundrede.

Der kan stadig hentes masser af inspiration i DKP's og den daværende internationale kommunistiske bevægelses (Kominterns) historie. I begyndelsen af 30'erne fik DKP sit parlamentariske gennembrud – ikke mindst på baggrund af dets afvisning af den datidige kapitalistiske krisepolitik, som også dengang gik ud på at lade arbejderklassen og de fattige betale for krisen.

Herunder ses DKP's klare bud på krisen, som det blev fremlagt i datidens vigtigste medie, radioen, op til folketingsvalget i 1932.

Dette valg er ikke svært. Det er valget mellem den kapitalistiske udvej af krisen og den revolutionære udvej. Den kapitalistiske udvej repræsenteres af regeringen [Socialdemokratiet og De Radikale, red.] og de hidtidige rigsdagspartier. Den revolutionære udvej repræsenteres kun af Danmarks Kommunistiske Parti, og den hedder uforsonlig kamp mod kapitalismen på alle områder.

Mod arbejdskøbernes krav om lønreduktioner sætter vi parolen: Ikke én øres lønreduktion, men lønforhøjelse på grund af prisstigningen, arbejdstidsforkortelse med fuld lønudligning og sikring af tålelige arbejdsvilkår. Mod de indirekte skatter og nedskæringerne af de arbejdsløse sætter vi kravet om arbejde og brød, om igangsættelse af arbejder og om indførelse af obligatorisk forsikring mod arbejdsløshed udelukkende på statens og arbejdskøbernes bekostning, og vi forlanger pengene dertil gennem kraftig beskatning af de store indtægter og formuer, gennem konfiskering af statskirkens kolossale formue, gennem anvendelse af de midler, der nu bruges til militærvæsen, kongehus osv. til fordel for de arbejdsløse og i det hele for den sociale forsyning. Vi forlanger de arbejdende landbrugere virkelig hjulpet, forlanger arbejderkvindernes krav om tilladelse af svangerskabsafbrydelse gennemført, forlanger klassejustitsens felttog standset og de fængslede arbejdere frigivet.

Vi ved, at disse krav gennemføres

DKP valgplakat 1932

ikke ved hjælp af stemmeafgivning på valgdagen, at de kun kan gennemføres, når hele arbejderklassen i fællesskab stemmer sin mægtige skulder mod hjulet, gennem sine solidariske masseaktioner, strejker, økonomiske kampe og demonstrationer tvinger det kapitalistiske samfund og dets regering, rigsdag og kommuner til at efterkomme kravene. Men vi ved, at i denne kamp vil det være af uvurderlig betydning for underklassen at have revolutionære repræsentanter på tinge, som ikke vil gå på akkord, ikke vil kohandle med overklassepartierne, og samtidig med, at vi appellerer til alle arbejdende om med det samme at tage fat på forberedelserne til de kommende kampe, opfordrer vi jer til at give udtryk for jeres kampberedskab ved at sætte kommunister ind på rigsdagen.

Uddrag af radiotale af Aksel Larsen 10. november 1932.

Tillid er godt ...

Ca. hvert fjerde får vi danskere mulighed for at stemme om, hvem der skal bestemme over os de næste ca. fire år. Op til valget er der en intensiv valgkamp, hvor partier og håbefulde politikere kommunikerer deres politik ud til vælgerne, eller i hvert fald de dele af deres politik, de regner med giver flest krydser på valgdagen. Ideen er så, at vi foretager et oplyst valg og stoler på, at dem, vi vælger, holder deres valgløfter.

Men som stort set alle danskere ved, så er valgløfter til for at blive brudt, eller i de mere kreative tilfælde trukket tilbage.

Valgsystemet har en indbygget straf for politikere, der lyver og bedrager. Når de fire år er gået, kan vælgerne sætte deres kryds ved en anden kandidat eller et andet parti!

På et tidspunkt har nogen ment, at al den tillid skulle bakkes op af nogle kontrolinstanser. Ved lovgivning er der tidsfrister og høringsret, der er en rigsrevision og rigsret, indtil flere ombudsmænd, en uafhængig domstol og en ukrænkelig grundlov.

Grundloven er dog ikke mere ukrænkelig, end den kan erstattes af en europæisk. Dommere kan dømme, som de vil, også politisk, loven bliver bare ændret og straffen gjort administrativ. Rigsrevision og ombudsmænd kan ignoreres, og selv når der er tid til at komme med høringssvar, behøver man ikke lytte til dem.

Alle de udvidede kontrolmuligheder, befolkningen har til at sikre at de mennesker, der skal repræsentere vores

interesser og styre landet, bygger på tillid. Tillid til, at politikerne anerkender deres autoritet. Men det er ikke nødvendigt. Den eneste konsekvens er at blive skiftet ud ved næste valg, og så længe spinnets er godt nok, er det ikke en bekymring.

... men kontrol er bedre

Det er altså ikke altid, tillid er nok. Der er en lang række områder, hvor kontrol er nødvendigt. Det er vigtigt, der bliver udarbejdet læreplaner for vuggestuebørn, børnehavebørn og skoleelever, så staten kan kontrollere, at opdragelsen forløber planmæssigt. Hvem ved, hvad et barn, der ikke griner, når det løber ned ad en bakke, kan ende som?

Det er vigtigt at al elektronisk kommunikation overvåges og registreres, så evt. kriminalitet kan afsløres og bekæmpes. Og med 415 milliarder registreringer alene i 2008 må der være noget kriminelt.

Overvågning og registreringer er generelt vigtigt. F.eks. er det vigtigt at gemme fingeraftryk på alle der søger visum til et EU-land. Ligesom det er vigtigt at gemme dna-profiler på alle danskere, der er blevet frifundet efter at være sigtet for en lovovertrædelse med en strafferamme på halvandet år eller mere. Og vigtigst af alt, så er registrene tilgængelige for alle EU-lande.

I forhold til overvågning er det efter en årrække, hvor muslimer var vigtige, nu især antifascister og klima-aktivister, der er vigtigt at aflytte.

Der er også andre vigtige områder, der skal kontrolleres. F.eks. er det vigtigt at kontrollere, hvad folk har i lommerne; i den sammenhæng er visitationszoner vigtige. Det er vigtigt at kontrollere, at fodboldfans og demonstranter ikke laver ballade; i den sammenhæng er det vigtigt at kunne anholde folk, der ikke har gjort noget ulovligt – administrative anholdelser.

Det er ikke bare vigtigt, men nødvendigt for et strålende demokrati som det danske at skærpe kontrollen med befolkningen. Både kontrol med politiske aktiviteter og med befolkningens hverdag. Når vi tilvænes konstant indblanding og kontrol fra statens side, accepterer vi langsomt statens autoritet på flere og flere områder uden større modstand. Det er helt naturligt for kapitalismen, at markedet bliver mere dereguleret, staten mere militariseret og befolkningen mere kontrolleret. Det, der afgør hastigheden i den udvikling, og nogle gange tvinger den i den anden retning, er, hvor stor modstand befolkningen stiller op med.

Hvor modstanden har været størst, har det ført til revolution og socialisme, andre gange er det kun lykkedes at skubbe udviklingen lidt den rigtige vej. Og nogle gange er det endt katastrofalt med fascisme og verdenskrig.

Der er en voksende modstand mod den udvikling, vi oplever i Danmark. Flere og flere mennesker oplever at komme i nærkontakt med politi og retssystem, og den økonomiske krise gør, at flere og flere opdager, at banken ejer "friværdien", og at velfærdssamfundet er blevet solgt.

Hvis modstanden skal blive en succes, skal der skabes enhed i befolkningen. Til at starte med skal forsøgene på at sende kapitalens og spekulanternes krise-regning til befolkningen stoppes. Terrorlove, lømmelpakke og racistiske udlændingelove skal afskaffes. Tropperne i Afghanistan skal trækkes hjem. Kontrol-bureaukratiet skal fjernes, og der skal investeres i velfærd i form af renoveringer af institutioner, skoler, hospitaler og infrastruktur og flere hænder til de underbemandede sektorer.

Sangen for fred i Danmark

Fredsakademiet søsætter Danmarks største sangbog med fredssange

Sangbogen med titlen ”Skjalden sang fredssangen, og slaget på marken stoppede” er den første gennemgang af danske fredssanges historie fra den tidlige middelalder til nutiden. Den er på små 400 rigt illustrerede sider og indeholder omtaler af cirka 350 sange, hvoraf mange er indspillede på grammofonplader eller cd'er.

- Danmark er jo i krig, og det er hovedformålet med indsamlingen af sangene – at formidle gode tekster til nutiden og samtidig berette noget forsømt dansk kulturhistorie, siger udgiveren Holger Terp.

- Der er stort set ikke en eneste betydende dansk digter, som ikke på et eller andet tidspunkt har skrevet en fredssang.

Fredssang skal forstås bredt på samme måde, som 'dansk' også skal

det. En stor del af sangene er oversatte og ganske på samme måde, som der er indspillet fremmedsprogede fredssange i Danmark.

Det var fundet af en række danske fredssange indspillet på grammofonplader allerede under første verdenskrig, som inspirerede projektet, som nu er dokumenteret, så langt som det har kunnet lade sig gøre.

Fremhæves kan bl.a. de mange oprindelige tyske fredssange fra mellemkrigsårene, sangene fra besættelsen, de stadig aktuelle sange mod kernevåben og viserne mod værnepligt og session. Den franske desertør fra Indokinakrigen havde en del meningsfæller i Danmark før under og efter ungdomsoprøret i 1968.

Materialet i sangbogen er indsamlet af Fredsakademiets redaktør, Holger Terp, i samarbejde med en lang række musikere og forskere, hvilket fremgår af indledningen.

Hvis der er nogen, som synes at en bog på 400 sider er for stor til at have i lommen på vej til møder og andre aktiviteter, så kan sangbogen downloades på mobiltelefoner og medbringes overalt.

Skjalden sang fredssangen kan hentes gratis i Fredsakademiet:

www.fredsakademiet.dk

Holger Terp fortæller, at der arbejdes på at få fredssangbogen udgivet på

www.lulu.com, hvor man også kan købe papireksemplarer.

Bliver nogen inspireret af fredssangbogen til at erindre fredssange, som ikke er kommet med her, så er man hjerteligt velkomne til at kontakte Holger Terp herom på holgerterp@pc.dk.

Verdens ungdom samles til det 22. anti-imperialistiske og anti-fascistiske ungdoms-

træf ved Ægæerhavet den 3. - 12. august

Praktisk info

Lejren koster 100 euro svarende til ca. 750 kr. Rejseudgifter er på egen regning, og flybilletter ligger på omkring 2500 tur-retur.

For mere info på engelsk på nettet:

www.iaayouthcamp.com

Tilmelding og spørgsmål til den danske gruppe: dku@dku99.dk

DKU holder infomøde om lejren

mandag den 7. juni kl. 17
i Oktober Bogbutik,
Egilsgade 24, 2300 Kbh S

Man behøver selvfølgelig ikke være med i DKU for at deltage i denne lejr, eller rejse sammen med gruppen fra DKU.

Revolutionært Sommer-træf 2010

DKU og APK arrangerer Revolutionært Sommertræf Vestsjælland den 17. – 22. juli.

En offensiv mod Løkke-regeringens og kapitalens politik skal udvikles.

Så kom glad, eller RØDgløddende af raseri over kapitalismens fallitbo, der kun fortsætter på lånte penge.

Tilmelding og kontakt i Oktober bogbutikkerne i København, Odense eller Århus – eller pr. mail til DKU: dku@dku99.dk
Prisen er 900,- kr.

Verden ifølge Latuff

Hold udvig efter blokadehunden!

En løs hund er blevet set deltage i mange af demonstrationerne i Grækenland og der er oprettet en facebook fangruppe til den solidariske Riot-dog.

EU modstanden inviterer til grundlovmøde

Tidl. MEP og juraprofessor Ole Krarup fra Folkeafstemningskomiteen, Klaus Lorenzen fra 3F og Johanne Langdal Kristiansen taler på grundlovsarrangementet lørdag den 5. juni kl. 14.00-17.00 i Byggefagenes Hus Lygten 10.

Leif Monnerup og Henning Jensen underholder.

Tjekk arrangementer i resten af landet
Folkebevægelsen mod EU
 folkebevaegelsen.dk

NOAH offentliggør Energihandlingsplan

NOAH's Forlag

NOAH har offentliggjort Energi-handlingsplan 2050, som er NOAH's bud på, hvordan vi frigør os fra de fossile energikilder i et tidsperspektiv, som gør det muligt at

opnå den CO₂-reduktion, der kræves af Danmark for at holde den globale temperaturstigning under to grader celsius.

“NOAH's Energihandlingsplan viser, at det ikke bare er muligt at foretage en omstilling til et energiforsyningssystem uden fossile brændsler inden for de to årtier, der er til rådighed, men at det også vil have meget store samfundsmæssige fordele, som langt opvejer de omkostninger, der er ved at foretage den skitserede omstillingsproces.

Fordele ligger ikke bare i, at vi frigør os fra afhængigheden af den stadigt dyrere olie, men også i skabelsen af et meget stort antal ekstra arbejdspladser og i store sundhedsmæssige besparelser alene på grund af en kraftig nedsættelse af partikelforureningen i byerne, når benzin og diesel afløses af el.

Det er svært at overvurdere de samfundsmæssige fordele, der vil være ved en hurtig omstilling af vores energiforsyning“, udtaler Stig Melgaard fra NOAH's Energi- og Klimagruppe, som har stået for udarbejdelsen af planen.

NOAH's Energihandlingsplan adskiller sig blandt andet fra de øvrige, alternative energiplaner ved at holde brugen af biomasse på et bæredygtigt niveau. Dette er essentielt, hvis også landbruget skal udvikles hen imod bæredygtige og klimavenlige driftsformer.

Energihandlingsplanen følger op på NOAH's udkast til en klimalov, som blev offentliggjort den 22. april i år.

NOAH's Energihandlingsplan 2050 kan downloades fra noah.dk i pdf-format, og den kan købes som trykt udgave ved henvendelse til NOAH's sekretariat.

Kære læser

Redaktionen på Kommunistisk Politik har fuld fart på.

Vi har indenfor det seneste år udvidet vores journalistiske metoder betydeligt. I dag udgiver vi en daglig opdateret netavis på www.kpnet.dk, vi skriver et dybdegående 14-dagsblad, og vi laver jævnligt nye reportager, interviews mv. på KPnetTV.

Se f.eks. den flotte video-reportage fra 1. maj i Fælledparken på www.youtube.com/KPnetTV.

Nu er tiden kommet til at sætte kulør på Kommunistisk Politik, så bladet kan blive spredt til et større publikum. Vi er derfor ved at investere i en ny maskine, der kan sikre en bedre tryk kvalitet på Kommunistisk Politik og de øvrige ting, vi trykker. Vi er næsten i mål – men mangler lige det sidste.

Vi har brug for, at du hjælper med et bidrag - også et lille beløb er en hjælp.

Vi mener at vores læsere fortjener at få præsenteret vores analyser, kulturelle indslag, kommentarer og skarpe kritik af det borgerlige Danmark på en flot og farverig måde.

Støtten vil også være en påskønnelse af arbejdet med Kommunistisk Politik, kpnet.dk og KPnetTV for at sikre at vi alle sammen er opdateret og får det perspektiv, som de borgerlige medier ikke giver.

Alle beløb, store som små, modtages og kan overføres til vores konto via netbank:

**På konto 1551 - 166 34 271
 Eller benyt det medsendte girokort
 i dette nummer.**

*Kammeratlig hilsen
 Redaktionen
 Kommunistisk Politik*

Processionens procession

**Anklagemyndighedens formfuldendte anklage -
 med brodden vendt mod småkriminelle -
 bl.a. cykeltyve, checkhæftetyve og ham,
 der af nød tilegnede sig lidt
 mundgodt i supermarkedet -
 og af kluntethed blev afsløret -
 mens systemet og dets repræsentanter -
 med dets svindel, korrupktion og undergravning
 af almindelige menneskers velfærd og dagligliv -
 aldrig forelægges
 processionens procession**

NB

Københavns Kommune støtter Israels ulovlige bosættelser

Det franske multinationale selskab Veolia har været et centralt mål for kampagnen, siden BDS-bevægelsen startede (Boycot, Divestments and Sanctions, dvs. den internationale Boykot Israel-bevægelse). Det skyldes hovedsagelig Veolias og Alstoms involvering i letbanen, som skal forbinde ringen af illegale bosættelser rundt om Jerusalem med den vestlige del af byen. Dette igangværende projekt er i centrum for en retssag i Frankrig. Imidlertid er Veolia også involveret i buslinjer reserveret kun til bosættere (hvem sagde apartheid?) og i opfyldningen af Tovlan-lossepladsen i Jordandalen på Vestbredden, med billige palæstinensiske daglejere, kun med affald fra bosættelser og med udvinding af gas kun til bosættelser.

5,4 mio. kr. har Københavns Kommune investeret i Veolia af i alt 12,9 mio. anbragt i 13 selskaber, der er aktive i de jødiske bosættelser. "Jeg kan ikke se noget problem i vores investeringer," siger den konservative gruppeformand, Mogens Lønborg, til bladet Kommunen: "Det betyder ikke, at jeg ikke kan se noget problem med bosættelserne. Jeg mener bare ikke, at vi med vores investeringspolitik skal begynde at føre aktiv udenrigspolitik. Det er ikke kommunens opgave."

Jeg spørger bare: Er det da ikke aktiv udenrigspolitik at investere i bosættelserne? Og dermed støtte bosættelsespolitikken, dvs. israelsk besættelse af palæstinensisk område?

Kampagnerne mod Veolia har bl.a. resulteret i, at de har mistet større kontrakter i Stockholm, Bordeaux og Melbourne. Og i Frankrig er der i december '09 givet grønt lys for at føre retssagen mod Veolia (efter tre års tovtrækkeri). En retssag, hvor det netop hævdes at firmaet skal ophæve sine kontrakter med bosættelsesmyndighederne, fordi det er et brud på den 4. Genèvekonvention, der omhandler beskyttelse af civile under en krig.

Men da der ikke findes FN-konven-

tioner, som regulerer virksomheders aktiviteter på den besatte Vestbred, er investeringerne ikke i strid med kommunens etiske investeringspolitik, vurderer økonomiforvaltningen i Københavns Kommune.

Kommunens etiske retningslinjer ser således ud:

Formålet med Københavns Kommunes etiske politik for finansielle anbringelser er at sikre, at de finansielle anbringelser, som kommunen foretager, ikke placeres i virksomheder, der overtræder internationalt anerkendte normer i form af bl.a. FN-konventioner vedrørende bl.a.: menneskerettigheder, våbenproduktion, arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse, antikorrupsion.

I praksis foretager Københavns Kommune ikke selv finansielle anbringelser direkte i virksomheder.

Sådanne investeringer (aktier og virksomhedsobligationer) foretages via en investeringsforening, hvor kommunen ejer størstedelen af investeringsbeviserne og Københavns Energi ejer en mindre del.

Enhedslisten og SF er ikke enige i økonomiforvaltningens tolkning, og S og R vil have diskussionen, så investeringerne kommer på dagsordenen, når borgerrepræsentationen mødes næste gang den 3. juni kl. 17.30 på Københavns Rådhus, hvor der er offentlig adgang til forhandlingerne.

Sidste år opfordrede det palæstinensiske selvstyre alle de arabiske lande til at boykotte Alstom og Veolia. Disse firmaer og andre, som opererer i de besatte områder, tjener penge på besættelsen.

Min kommune, København, må følge selvstyrets opfordring: Boykot Veolia og Alstom og andre firmaer, der opererer i bosættelserne. Træk kommunens (vores) penge ud!

GBe

Noter:

Om Veolia-kampagnen her:

www.bigcampaign.org/veolia

Om Tovlan her:

www.corporatewatch.org.uk/?lid=3514

Om Veolias aktiviteter her:

stopthewall.org/worldwideactivism/2185.shtml

og her:

whoprofits.org/Company%20Info.php?id=581

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Torsdag i ulige uger 15-19
og efter aftale

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

Hvor bliver toppen af?

VKO's angreb på de arbejdsløse og den "dagpenge-reform", som er blevet et centralt element i den såkaldte genopretningsplan, kom som en tyv om natten, uden foregående varsler, og tog både oppositionen i folketinget og fagtoppen med bukserne ned. Det havde de ikke ventet!

Planen om at halvere dagpengeperioden fremkaldte umiddelbart denne kommentar fra LO's formand Harald Børsting:

- Jeg kan kun opfatte det som en krigserklæring mod dem, der står i arbejdsløshedskøen eller på kanten af arbejdsmarkedet.

Og en krigserklæring er det, men dens sigte er endnu bredere end at ramme kapitalismens reservearmé af arbejdsløse, som skal trykkes ned i skidt og uføre og straffes dobbelt eller tredobbelt for en krise, skabt af kapitalistisk grådighed og uansvarlige regeringer som VKO. Det er et frontalangreb på fagbevægelsen som sådan, på hele arbejderklassen, på den arbejdende befolkning i bred forstand.

Planen vil ikke føre Danmark ud af krisen, men øge arbejdsløsheden og skabe direkte nød for titusinder af arbejdsløse familier, som ikke engang vil være berettiget til bistandshjælp.

Når der erklæres krig, er det på tide at mobilisere sit forsvar. Men klassekrig mod kapitalens angreb er ikke en øvelse, LO-toppen er trænet i. Det eneste forsvar mod VKO's krigserklæring er at skabe en stærk, synlig og militant folkebevægelse for at stoppe regeringskoalitionens amokløb. I Grækenland og andre lande bliver det ikke ved ordene, når der trues med generalstrejke, det stærkeste våben i arbejderklassens normale kamp.

Men det ligger langt fra Harald Børstings normale forestillinger. Derfor var hans næste refleksion følgende:

- Det går ud over det fleksible arbejdsmarked, sagde han og tilføjede,

Krigserklæring: En stærk, synlig og militant folkebevægelse er nødvendig for at stoppe VKO

at netop den nemme adgang til at hyre og fyre medarbejdere har været en stor fordel for det danske erhvervslivs konkurrenceevne. Derfor måtte der stilles modkrav f.eks. i form af at gøre det vanskeligere for virksomhederne at fyre.

Den danske *flexicurity-model*, som LO-toppen er så begejstret for, er reelt opsagt af VKO. Men heller ikke det får LO's formand til at varsle aktion fra fagbevægelsen eller noget, der ligner klassekamp. Ubehaget ved det og modviljen mod det er til at tage og føle på. Generalerne går ikke bare i skjul bag hæren, de vil slet ikke føre den i marken.

Men det er lige præcis, hvad nogle af venstrekræfterne i fagbevægelsen opfordrer til. Fagligt Ansvar opfordrer forbundsledelserne til at sætte sig i spidsen for kampen for at forhindre dagpengeforringelserne.

- Vi opfordrer forbundsledelserne til at sætte ind med en samlet kamp og rejse en bevægelse mod det her. Forbundsformændene må vise lederskab, siger Anders Olesen, Fagligt Ansvars sekretariat og formand for Byggefagernes Samvirke i København. Tidligere forbundsformand for SiD Hardy Hansen opfordrede på det landsdækkende stormøde for 3500 offentligt ansatte tillidsfolk i Fredericia til at der organiseres en kæmpedemonstration mod VKO's nedskæringsplaner.

Men den nuværende fagtop har trukket sig ind bag forbundshusenes skal.

Tavsheden derfra er øredøvende.

Passiviteten hænger måske ikke bare sammen med deres uøvedhed i klassekamp, men også med, at regeringsalternativet af S, SF og Radikale reelt set støtter regeringens dagpengereform. De radikale har længe råbt op om den, og den har længe været anbefalet af EU. Og S og SF vil ikke love at fjerne forringelserne, hvis de gennemføres.

De har som bekendt spillet ud med et forslag om at arbejdstiden skal sættes i vejret med en time om ugen for alle. Folk skal arbejde mere, er deres vej ud af krisen.

Pludselig står danskerne med udsigten til både at dagpengesystemet forringes til mindre end det halve, og at de skal knokle endnu mere for kapitalen og dens stat og dens kommuner!.

Både VKO's og EU's nyliberale vej ud af krisen – at skære ned og spare for arbejderne og den brede befolkning – og S og SFs om at de samme skal arbejde kapitalen ud af dens krise lader arbejderne betale og ikke krisens bagmænd. Begge hævder at deres planer er i overensstemmelse med EU's diktater, hvad der gør det klart, at EU er monopolernes union. I sidste ende er de begge kapitalens udveje.

Arbejderklassens vej hedder 'Lad de rige betale krisen': Beskatte monopolerne, milliardærer og millionærer kraftigt, stoppe krigene og krigsudgifterne, beskytte og forbedre de sociale ordninger til gavn for flertallet osv..

Det er også massemobiliseringens og massekampens vej. De titusinder af kæmpende arbejderes vej. Den som LO-toppen vil undgå, men som er uomgængelig og kan føre til sejr gennem alle hindringer. Det første skridt vil være at tvinge VKO ud.

Det er op til arbejderklassen, i det private og det offentlige, at vælge vejen. De vælger dermed også deres egen fremtid.